

**Skriftlig redegørelse**

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

**Redegørelse af 18/3 05 for ligestilling og perspektiv- og handlingsplan 2004-2005**

(Redegørelse nr. R 2).

**Ministeren for ligestilling** (Eva Kjer Hansen):

**FORORD**

*Regeringen ønsker at skabe lige muligheder for kvinder og mænd. Målet er, at kvinder og mænd opfattes som ligestillede og får lige muligheder for at vælge. Regeringen vil derfor arbejde på at nedbryde de barrierer, der forhindrer den enkelte kvinde og mand i at leve det liv, de ønsker.*

At skabe ligestilling er et fælles projekt – et projekt, alle dele af befolkningen kan vinde ved. I Danmark har vi en grundholdning om ligestilling som en bærende værdi og om, at kvinder og mænd er ligestillede. En grundholdning som skal respekteres og give den enkelte frihed til og mulighed for at træffe sine egne valg uanset køn. Der er brug for alle talenter og ressourcer i erhvervslivet, i forskningen, i hjemmene og i politik, det vil sige både kvinder og mænd.

Regeringen vil arbejde for at gøre ligestilling til en integreret del af andre indsatser og initiativer. På den måde får vi det mest effektive ligestillingsarbejde. Men regeringen er samtidig klar til at forstærke indsatsen på de områder, hvor ligestilling mellem kønnene halter mest. Det vil ske gennem konkrete initiativer for både kvinder og mænd, og det vil ske gennem en målrettet indsats for at:

- Fremme kønsligestilling blandt etniske minoriteter
- Få flere kvinder i toppen af forskningen og erhvervslivet
- Bekæmpe vold mod og handel med kvinder og børn
- Give kvinder og mænd ligestillede og lige muligheder på arbejdsmarkedet
- Sætte fokus på kønsroller og ungdomskulturer

Perspektiv- og handlingsplanen for ligestilling udstikker kursen for det kommende ligestillingsarbejde. Målene rækker langt ud i fremtiden, men vi vil i regeringen allerede i år skabe

konkrete resultater i form af lovgivning, handlingsplaner og dialog.

**INDSATSOMRÅDERNE FOR 2005****FREMME KØNSLIGESTILLING BLANDT ETNISKE MINORITETER**

*Den personlige frihed og det frie valg for kvinder og mænd skal gælde for alle i Danmark. Alle skal have lige mulighed for at sætte sig mål for sit eget liv, hvad enten det angår valg af uddannelse, arbejde eller partner. Det gælder naturligvis også for etniske minoriteter. En forudsætning for at etniske minoriteter kan efterleve dette krav om ligestilling mellem kønnene er viden om, at ligestilling er en del af det danske demokrati, og en forståelse for, hvad ligestilling mellem kønnene konkret indebefatter. En anden forudsætning er, at kultur eller tradition ikke bruges som undskyldning for at negligere ligestillingen mellem kvinder og mænd.*

Manglende ligestilling mellem kvinder og mænd er ofte særligt tydeligt i arbejdet med etniske minoriteter, og der er derfor fokus på denne problemstilling i en lang række af de initiativer, som regeringen har sat i gang på forskellige områder, f.eks. inden for beskæftigelse, uddannelse, social service og integration.

Som et led i implementeringen af »Handlingsplan for regeringens indsats i perioden 2003-2005 mod tvangsægteskaber, tvangslignende ægteskaber og arrangerede ægteskaber« blev der sat en række initiativer i gang, der især rettede sig mod de unge etniske piger. Det er bl.a. muliggjort ved, at der via satspuljemidlerne blev afsat i alt 40 millioner kroner i perioden 2002-2005 til indsatsen mod familierelateret vold, tvangsægteskaber m.v. blandt etniske minoriteter. Med handlingsplanen er der givet støtte til pige-lectieklubber, støtte til lokal netværksdannelse, debat- og informationsvirksomhed samt støtte til bosteder for unge udsat for trussel om tvangsægteskab. Se nærmere om initiativerne i bilag 2 (ikke optrykt her).

Der er brug for alle de ressourcer, som de unge har. Integrationsministeriets kampagne »Brug for alle unge« arbejder blandt andet med køn som redskab til at nå målet om uddannelsesmæssig ligestilling, idet piger og drenge med anden etnisk baggrund end dansk oplever forskellige muligheder og barrierer. Det tilstræbes endvidere, at kampagnens team af rollemodeller

er sammensat ligeligt af kvinder og mænd inden for forskellige fag.

I oktober 2004 rettede ligestillingsministeren opmærksomheden på de unge etniske minoritetspiger, og her handlede det om deres mulighed for at vælge uddannelse og job. Der blev holdt en konference med titlen »De har gjort det, vil du?«. Konferencen præsenterede kvindelige rollemodeller, der alle havde skabt sig en plads på arbejdsmarkedet, de var glade for. De mange unge piger på konferencen lagde især vægt på, at det ikke er nok at gå i dialog med dem, der er i høj grad også brug for dialog med deres forældre.

Ligestillingsministeren vil i 2005 offentliggøre en undersøgelse af, hvilke kønsbarrierer, der er for unge etniske minoriteters adgang til uddannelse, arbejde og foreningslivet. Der er f.eks. forskel på, i hvilket omfang pigerne og drengene søger ind på og gennemfører en uddannelse efter folkeskolen. Samtidig vil ligestillingsministeren iværksætte en dialogrække med etniske minoriteter om forskellige temaer, der har indflydelse på unges valg af uddannelse og arbejde. Det er vigtigt, at både børn og forældre inddrages aktivt i dialogen.

Regeringen fremlægger på baggrund heraf en handlingsplan for at nedbryde kønsbestemte barrierer til uddannelse, arbejde og foreningslivet blandt etniske minoriteter.

Gennem KVINFO's (informations-, dokumentations- og kulturcenter om kønsforskning) mentornetværk har unge etniske kvinder mulighed for at få en mentor. Netværket er gennem 2004 blevet særligt fremhævet for at skabe gode muligheder og resultater for etniske kvinder og har modtaget integrationsprisen i kategorien »den offentlige arbejdsmarkedspris«. Som et led i satspuljeforliget støttes KVINFOs mentornetværk med 2 millioner kroner hvert år i årene 2003-2006.

Blandt de voksne etniske minoritetskvinder har mange et dårligt kendskab til deres rettigheder som kvinder i Danmark. Ligestillingsministeren vil derfor starte en oplysningskampagne rettet mod etniske kvinder, særligt 1. generationsindvandrere. Ud over at oplyse om rettigheder i forbindelse med økonomi, skilsmisse, forældremyndighed, vold og familieplanlægning, skal der oplyses om generel ligestilling i Danmark.

Regeringen vil i de kommende år sætte yderligere ind for at forhindre familierelateret vold, genopdragelsesrejser og tvangsægteskaber. Og på at give kvinder fra etniske minoriteter viden om danske forhold, og om deres muligheder og rettigheder.

Genopdragelsesrejser er et problem for unge piger og unge drenge, der i en længere periode sendes af sted til forældrenes hjemland. For pigerne handler problemet primært om, at den selvfølelse, de har fået af at vokse op i Danmark, vil stå i stærk kontrast til den virkelighed, der møder dem, i et land, hvor der typisk hersker en holdning om, at kvinden er underlagt manden. For de unge drenge kan det have en mindst lige så uheldig indvirkning og måske gøre det vanskeligt at begå sig i et kønsblandet uddannelses- og arbejdsmarked samt give dem det indtryk, at det ikke er nødvendigt at betragte kvinder som ligeværdige. Det er vigtigt, at de unge, der skal fungere i det danske samfund har en forståelse af ligeværd mellem kvinder og mænd. Det kan være svært, hvis unge sendes tilbage til forældrenes hjemlande til genopdragelse og der lærer helt andre normer for kvinder og mænds ligeværd.

Siden »Regeringens vision og strategier for bedre integration« fra juni 2003, er regeringen kommet med en række initiativer mod genopdragelsesrejser; der udbetales ikke ydelser til modtagere af hhv. kontant- og starthjælp samt børnetilskud og børnefamilieydelse under barnets ophold i udlandet, og aldersgrænsen for familiesammenføring med børn er sat ned fra 18 år til 15 år. Skoler og daginstitutioner skal give besked til kommunen, hvis de får oplysninger om, at barnet opholder sig i udlandet eller kan formodes at opholde sit i udlandet. På et møde mellem ligestillingsministeren, integrationsministeren og etniske repræsentanter og organisationer i december 2004 blev »Køreplan for indsatsen mod genopdragelsesrejser« præsenteret og drøftet. Køreplanen indeholder flere initiativer, herunder en undersøgelse af, om kommunerne anvender de nye redskaber i lovgivningen, samt hvor stort omfanget af rejserne er, og hvilke konsekvenser de har for børnene. Desuden vil der blive udarbejdet informationsmateriale til børn, forældre og skoler.

## INDSATSOMRÅDERNE FOR 2005

## BEKÆMPELSE AF VOLD MOD OG HANDEL MED KVINDER

*Vold mod kvinder er en forbrydelse og et overgreb, som ikke kan accepteres – heller ikke inden for hjemmets fire vægge. Det er ikke blot en fysisk og psykisk krænkelse, men også et tegn på manglende ligeværd og respekt mellem kvinder og mænd. Ingen skal acceptere at leve med vold, og tavsheden og tabuet omkring vold mod kvinder skal brydes.*

*Handel med kvinder er et uhyggeligt aktuelt problem i ligestillingsarbejdet. Handel med kvinder skal forebygges, ofrene skal have den nødvendige støtte, og bagmændene bag denne grænseoverskridende kriminalitet skal retsforfølges.*

*Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder*

64.000 kvinder bliver årligt udsat for fysisk vold. I to ud af tre tilfælde er volden begået af en nuværende eller tidligere partner. Hver uge bliver en kvinde udsat for drabsforsøg, og i hvert andet tilfælde dør kvinden. Voldsramte kvinder og voldsudøvende mænd skal have hjælp til at stoppe volden, og vi skal bryde tavsheden og tabuet omkring vold mod kvinder.

Med regeringens handlingsplan for 2002-2004 til bekæmpelse af vold mod kvinder, blev der iværksat en lang række aktiviteter med fokus på støtte til ofrene, behandling af voldsudøverne, og information til fagfolk og befolkningen generelt. I bilag 3 er en oversigt over initiativer i henhold til planen. (Ikke optrykt her.)

Et af initiativerne er oprettelse af et netværk for voldsramte kvinder, hvor de kvinder, der ikke har behov for krisecentrenes hjælp, kan støtte hinanden og udveksle erfaringer.

Minister for ligestilling udarbejdede i samarbejde med Statens Institut for Folkesundhed og det Nationale Voldsobservatorium i november 2004 rapporten »Mænds vold mod kvinder – Omfang, karakter og indsats mod vold«. Rapporten beskriver ud fra forskellige datakilder omfanget af fysisk vold og seksuelle overgreb mod kvinder i Danmark, og den indeholder en oversigt over de mange initiativer, der er sat i gang.

Nogle af resultaterne fra rapporten er, at unge kvinder har ca. tre gange større risiko end andre kvinder for at blive udsat for vold. Flest kvinder uden erhverv og kvinder i underordnede stillinger politianmelder vold. Det dokumenteres og-

så, at ud af de mænd, der politianmeldes, er halvdelen arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere eller på anden måde uden for erhverv.

Regeringen vil i 2005 præsentere en ny fire-årig handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder. Handlingsplanen bliver udarbejdet af en tværministerielle arbejdsgruppe, der består af Justitsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Socialministeriet og Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration samt Ligstillingsafdelingen, der er formand for arbejdsgruppen. Der vil i handleplanen være særlig fokus på forebyggelse, vold mod etniske minoritetskvinder, og mænds ansvar for at stoppe volden.

Ved aftale om satspuljen 2005 blev der afsat 15 millioner kroner årligt i årene 2005-2008 til en styrket indsats til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn.

*Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel*

Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel sætter særligt fokus på støtte til ofrene, på forebyggelsen og på straf af bagmændene. I 2004 er indsatsen fortsat og intensiveret.

Mens der i 2004 har været lagt vægt på at udvikle det opsøgende arbejde for ofrene, bliver der i 2005 i højere grad søgt at skabe samarbejdsrelationer mellem NGO'er, politiet og myndigheder.

Ofre for kvindehandel kan få ophold i op til 15 dage i et såkaldt »safe house«, mens deres hjemrejse bliver forberedt. Samtidig er der udarbejdet oplysningspecjer til de handlede kvinder om deres rettigheder, herunder om retten til ophold et sikret sted i op til 15 dage, oprettet opsøgende gadeteams og etableret en telefonhotline med rådgivning.

Politiets arbejde i forbindelse med de handlede kvinder er centralt, fordi det ofte er politiet, kvinderne først kommer i kontakt med. Rigspolitiet har besluttet at udpege en ansvarlig for menneskehandel fra hver politikreds, hvilket betyder, at der nu er 54 politifolk med et særligt ansvar i forhold til menneskehandel. Samtidig er der blevet ansat en trænings- og uddannelseskoordinator hos Rigspolitiet med særligt fokus på menneskehandel.

Ligestillingsministeren har besluttet, at bekæmpelse af handel med børn skal indarbejdes i »Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel«. Dette arbejde er den tværministerielle arbejdsgruppe om handel med kvinder

gået i gang med, og der bliver offentliggjort en revideret handlingsplan i 2005.

Da mange ofre for handel kommer fra de nye EU lande, er der opstået en ny situation. Den tværministerielle arbejdsgruppe har fået til opgave at afklare retsstillingen og muligheder for støtte til de borgere fra EU, der er blevet ofre for handel.

## INDSATSOMRÅDERNE FOR 2005

### FOKUS PÅ KØNSROLLER OG UNGDOMSKULTURER

*Piger og drenge helt ned i børnhavealderen er opmærksomme på, hvordan de opfører sig og hvordan de klæder sig osv. Men når kønsrollemønstrene bliver for fastlåste, begrænser det pigers og drenges oplevelse af verden og deres valgmuligheder senere i livet. Det har ikke alene betydning for hvilke uddannelses- og erhvervsvalg piger og drenge træffer, det har også afgørende indflydelse på deres livsstil og trivsel.*

*Børn og unge skal have frie og lige muligheder for at vælge deres nutid og fremtid uden at være bundet af fastlåste kønsroller. Fokus på kønsroller og ungdomskulturer skal gøre piger og drenge bedre rustede til at træffe de frie valg.*

Piger og drenges opfattelse af køn tidligt i livet kan påvirke og måske begrænse muligheder for uddannelse og karriere resten af livet. Indsatsen med at bryde stereotype kønsroller blandt piger og drenge handler bl.a. om at nedbryde det kønsopdelte arbejdsmarked, hvilket er en af hovedårsagerne til løngabet mellem kvinder og mænd. For at piger og drenge kan få reelt frie valg, skal der gøres op med de gængse opfattelser af kvinde- og mandejobs og af pige- og drengeuddannelser. Bruddet med vaner og traditioner skal ske i dialog med de unge selv.

Regeringen har de sidste to år været i dialog med de unge og har sat pigers og drenges kost- og motionsvaner, deres alkohol og misbrugsmønstre samt vold til debat. Der er blevet holdt interaktive workshops under overskriften »Ung og Køn« i København, Århus og Odense, og udsendt omkring 20.000 debatmagasiner til samtlige skoler i hele landet.

At debattere kost, motion, alkohol og vold er ikke nyt, men at det blev vinklet i forhold til kønsforskellene medførte, at interessen har været meget stor. Derfor vil regeringen fortsætte indsatsen ved at tage aktuelle emner op, der op-

tager de unge, og hvor en øget kønsbevidsthed kan være med til at fremme pigers og drenges frie valg.

Børn og unge konfronteres i dag ofte med sex og pornografi eller med tøj og produkter med et seksualiseret udtryk. Internettet gør, at børn bliver konfronteret med pornografi i en tidlig alder, og der er pornoblade på kioskerne hylder og seksuelle undertoner i reklamer og musikvideoer, tv-serier osv. Det er vigtigt, at børn skal beskyttes mod porno, og forældre og skoler skal være bevidste om deres ansvar i denne sammenhæng.

På forslag fra den danske ligestillingsminister har Nordisk Ministerråd besluttet at iværksætte en toårig undersøgelse af pornografiens indflydelse på den nordiske ungdoms opfattelse af køn. Undersøgelsen afsluttes i 2006, men allerede i 2005 vil regeringen tage emnet op i nordisk regi. Under det danske formandskab for Nordisk Ministerråd bliver der derfor holdt en konference om pornografiens påvirkning af pigers og drenges kønsrolleopfattelse. På baggrund af dialogen med de unge på konferencen vil der blive udarbejdet et debatmagasin, som kan bruges som afsæt for drøftelser om pornografi i skoler og på uddannelsesinstitutioner i hele Norden.

## INDSATSOMRÅDERNE FOR 2005

### FLERE KVINDER »PÅ TOPPEN«

*Kvindes andel i toppen af det politiske liv, i erhvervslivet og i forskningsverdenen er meget lille. Det lave antal kvinder i toppen har en uheldig afsmitende virkning, når der skal besættes poster i råd, nævn, bestyrelser og udvalg, der derved også får en kønsskæv sammensætning. Vi skal udnytte de menneskelige ressourcer bedst muligt, og det gør vi, hvis både kvinder og mænd deltager i beslutningerne i samfundet.*

#### *Kvinder i kommunalpolitik*

Den fremtidige udfordring er at få flere kvinder til at stille op, og her spiller de lokale partifor- eninger en vigtig rolle. De må kigge rundt i medlemskredsen og gå alternative veje for at finde kvindelige kandidater. Med kommunalre- formen bliver der endnu flere velfærdsopgaver at løse for kommunerne, og det kræver det stær- kest mulige lokaldemokrati med de bedste ta-

lenter. Det er vigtigt, at kvinderne deltager, så alle ressourcer udnyttes.

Kun hvert 4. medlem er kvinde. Målet for det kommunalpolitiske initiativ er derfor, at der skal flere kvinder i kommunalpolitik til kommunalvalget i 2005 og på længere sigt.

Målet for indsatsen for at fremme antallet af kvinder i kommunalpolitik har i 2004 været at opfordre potentielle kvindelige kandidater til at stille op og i at opfordre partierne til at sørge for, at der er kvinder på listerne til næste valg. I oktober 2004 blev pjecen »Kvinder styrker det lokale demokrati« sendt til samtlige lokale partiforeninger og biblioteker i Danmark. På denne måde bliver der skabt opmærksomhed omkring problemet på lokalt niveau og på, at alle partier og vælgere har et ansvar for at sikre en bedre balance ved det kommende valg.

I 2005 bliver arbejdet med kortlægning af kvinders deltagelse i politik fulgt op af en europæisk undersøgelse, som Danmark deltager i. Derudover har ligestillingsministeren forud for kommunalreformen fået udarbejdet en redegørelse fra Ålborg Universitet, der belyser sammenhængen mellem kommunestørrelse og kvinderepræsentation, og giver bud på, om større enheder vil have betydning for ligestillingen.

I rapporten konkluderes det, at der ikke kan påvises en direkte sammenhæng mellem indbyggertal i kommunen og kvinderepræsentation i kommunalbestyrelsen. Selv om der er en svag tendens til større kvinderepræsentation i store kommuner, så hænger det primært sammen med regionale forskelle, hvor sjællandske kommuner trækker tendensen i denne retning. Det skyldes især hovedstadsområdet, hvor urbaniseringsgraden og kvinders erhvervsfrekvens er forholdsvis stor. Sammenlignes udviklingen i kvinderepræsentationen lokalt, tegner der sig et billede af, at der er større forskelle end ligheder kommunerne imellem. Både store og små kommuner markerer sig med høje, lave og skiftende kvinderepræsentationer. Undersøgelsen viser, at det er vigtigt, at indsatsen for at få flere kvinder i kommunalpolitik målrettes lokale forhold.

#### *Sammensætningen i bestyrelser og topledelse i det private erhvervsliv*

Kvinder udgør 4 pct. af toplederne i det private erhvervsliv. På ledelsesniveauet lige under topcheferne udgør kvinderne 7 pct. Og det er alt for lidt. Ved at rekruttere ledere fra hele talentmassen og dermed også kvinder, optimeres virksomhedernes konkurrenceevne. Ligestillingsmi-

nisteren arbejder derfor tæt sammen med det private erhvervsliv for at sikre en målrettet indsats for at øge andelen af kvinder i ledelser.

Den 8. marts 2004 lagde Carlsberg lokaler til en konference om »Kvindelige talenter og bæredygtig forretning«, arrangeret af ministeren for ligestilling i samarbejde med Dansk Industri. Ligstillingsafdelingen har i 2004 ledet et europæisk projekt om kvinder og ledelse. De danske partnere, Finansforbundet, Dansk Industri, SAS Danmark og Nykredit har alle arbejdet med rekruttering af kvindelige chefer internt i deres organisationer, og Ligstillingsafdelingen har udviklet hjemmesiden [www.towards-power.com](http://www.towards-power.com) og samlet resultaterne der.

Ministeren igangsatte i 2004 en økonomisk analyse af sammenhængen mellem kvinders andel i ledelsen i det private erhvervsliv og betydningen for virksomhedernes økonomiske bundlinje. Undersøgelsen, som er foretaget af Handelshøjskolen i Århus, viste en positiv sammenhæng mellem kvindeandelen i ledelser og bestyrelser og de økonomiske resultater.

Rapporten blev præsenteret den 24. februar 2005, og den viser at der er behov for en intensiv og længerevarende indsats for at øge andelen af kvinder i ledelsen i det private erhvervsliv. I 2005 vil ministeren for ligestilling overføre de gode erfaringer med indsatsen for at få flere kvindelige ledere til også at omfatte kvinder i bestyrelser i det private erhvervsliv.

#### *Kvinder i forskning*

I dag er halvdelen af de nyuddannede kandidater fra universiteterne kvinder, men der er kun 10 pct. kvindelige professorer. Der uddannes kvinder i stort antal fra universiteterne, men det har ikke givet sig udtryk i en tilsvarende stigning i antallet af kvindelige forskere, særligt ikke blandt professorerne.

Det er regeringens klare mål, at andelen af kvindelige forskere og professorer bør øges. Derfor har ligestillingsministeren og videnskabsministeren sammen arbejdet med at inddrage de centrale parter og lade dem være en aktiv del af løsningen.

De to ministre holdt en konference i maj 2004, som havde til formål at producere konkrete gode råd og idéer til, hvordan universiteterne, sektorforskningsinstitutterne og kvinder, der har et ønske om en forskerkarriere, kan arbejde for at hæve det lave antal af kvinder i toppen af forskningen. Målet med konferencen var at få

opmærksomheden på, hvad der konkret kan gøres for at forandre situationen.

Efterfølgende blev der nedsat en tænketank om kvinder i forskning, og konferencens resultat udgjorde en del af grundlaget for tænketankens arbejde. Tænketanken fik til opgave at udarbejde operationaliserbare strategier og anbefalinger til universiteterne, til sektorforskningsinstitutionerne, til virksomhederne og til de kvinder, der har ønske om en forskerkarriere. Anbefalingerne skal indeholde forslag til, hvordan der kan komme flere kvinder i forskerstillinger. Tænketanken afslutter sit arbejde i foråret 2005.

Som del af regeringens aftale med samtlige partier om udmøntningen af forskningsreserven er der afsat 15 millioner kr. i hvert af årene 2006-08 til yngre kvindelige forskere inden for naturvidenskab og teknik. Formålet er dels at give den yngre generation af kvindelige forskere mulighed for at realisere forskningsmæssige mål inden for naturvidenskab og teknik, dels generelt at fremme forskningen i Danmark gennem en række initiativer, der styrker talentplejen i øvrigt, herunder at udvikle samarbejdet med erhvervslivet og private organisationer om talentpleje bl.a. gennem medfinansiering.

## INDSATSOMRÅDERNE FOR 2005

### LIGE MULIGHEDER PÅ ARBEJDSMARKEDET

*Der skal være lige løn for lige arbejde i Danmark. En af forhindringerne for at fremme ligeløen er det kønsopdelte arbejdsmarked. Det betyder, at kvinder og mænd ofte har forskellige uddannelser, er ansat i forskellige brancher, og selv når de er ansat i de samme brancher ofte har forskellige arbejdsfunktioner. Danmark har et af de mest kønsopdelte arbejdsmarkeder i verden. Derfor er nedbrydning af det kønsopdelte arbejdsmarked og fremme af ligeløen en vigtig del af regeringens ligestillingsindsats på arbejdsmarkedet.*

Arbejdet med at fremme ligeløen sker i samarbejde mellem ligestillingsministeren, beskæftigelsesministeren og de faglige organisationer. Konkret er Ligestillingsafdelingen i samarbejde med DA, LO og Beskæftigelsesministeriet i gang med at udarbejde en vejledning til virksomhederne om, hvordan de kan understøtte arbejdet med at fremme ligeløen på arbejdspladsen.

Der er nedsat en arbejdsgruppe til nedbrydelse af det kønsopdelte arbejdsmarked. I arbejdsgruppen deltager repræsentanter fra Ligestil-

lingsafdelingen, Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Undervisningsministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling samt DA og LO. Den tværministerielle arbejdsgruppe skal komme med forslag til, hvilke konkrete initiativer der kan tages i henholdsvis uddannelsessystemet og på arbejdspladserne for at nedbryde det kønsopdelte arbejdsmarked. Derudover er der bestilt en undersøgelse af det kønsopdelte arbejdsmarked om hvordan, hvornår og hvorfor, kønsarbejdsdelingen har konsekvenser for ligelønnen. Undersøgelsen vil også se på betydningen af uddannelses- og erhvervsvalget. Ligestillingsafdelingen har taget initiativ til undersøgelsen, og Beskæftigelsesministeriet og Undervisningsministeriet deltager som partnere.

Arbejdet med at fremme ligeløen er en lang proces, bl.a. fordi en stor del af løngabet skyldes det kønsopdelte arbejdsmarked. Det meste af løndannelsen foregår decentralt på de enkelte arbejdspladser, og derfor er det vigtigt at fremme og fortsætte dialogen med arbejdsmarkedets parter og med virksomhederne.

Med henblik på at fremme synligheden og informationen om lønforskelle mellem kvinder og mænd, vil regeringen fremlægge forslag om, at virksomheder over en vis størrelse skal udarbejde en ligelønstatistik.

I forbindelse med overenskomstforhandlingerne i foråret 2004 indgik LO og DA aftale om oprettelse af en barselsfond på deres område. Det betyder en udgligning af udgifterne til barsel mellem mande- og kvindedominerede brancher, og vil særligt betyde en lettelse for mindre virksomheder, der rammes hårdt økonomisk når en medarbejder er på barselsorlov. Regeringen mener, at alle lønmodtagere skal være omfattet af en udgligningsordning. Der er behov for en udgligning af udgifterne mellem arbejdsgivere med mange kvindelige ansatte og arbejdsgivere med mange mandlige ansatte. Regeringen vil tage skridt til, at også resten af arbejdsmarkedet dækkes af en barselsudligningsordning, hvis den resterende del af arbejdsmarkedet ikke selv indgår aftale om oprettelse af barselsfonde. I 2006 skal alle således være dækket af barselsfonde, enten i form af aftaler eller lovgivning.

Ligestillingsarbejdet har i mange år især handlet om kvinders manglende ligestilling, men mænd oplever også manglende ligestilling på nogle områder. Derfor blev der i 2004 nedsat en arbejdsgruppe om de særlige ligestillingsproblemer, som mænd oplever. En af anbefalinger-

ne fra gruppen medførte, at ligestillingsministeren i begyndelsen af 2005 udgav informationsmateriale rettet særlig til mænd om mulighederne for at tage barselsorlov.

Ligestillingsafdelingen deltager sammen med Danmarks Radio og Rigshospitalet i et EU-finansieret projekt om mænds forældreskab. Projektet løber fra 1. november 2004 til 1. februar 2006, og Ligestillingsafdelingen samler resultaterne fra partnerne på en hjemmeside. Projektet er desuden med til at finansiere en undersøgelse af arbejdspladskulturens betydning for mænds brug af orlov. Undersøgelsen udføres af Socialforskningsinstituttet og forventes færdig i forsommeren 2005.

Ægtefællepensionsudvalget forventes i 2005 at afgive betænkning om behovet for særskilt lovgivning om, hvordan pensions- og forsikringsrettigheder skal behandles ved den ene ægtefælles død samt i forbindelse med separation og skilsmisse. Regeringen vil på baggrund heraf fremlægge forslag om ændringer af de gældende regler, bl.a. under hensyntagen til ligestillingen mellem kvinder og mænd.

## INDSATSOMRÅDERNE FOR 2005

### LOVBUNDNE OPGAVER

#### Nationalt

##### Kønsmainstreaming

Ud over at arbejde med de særlige indsatsområder for ligestilling, er der i loven krav om at ligestilling skal integreres i al planlægning og forvaltning. For at styrke arbejdet med mainstreaming blev der i 2004 udviklet særlige værktøjer til at ligestillingsvurdere lovforslag, at sikre kønsopdelte data og statistikker samt til at kommunikere mere målrettet til kvinder og mænd i kampagner mv. Erfaringen viser, at arbejdet med kønsmainstreaming fremmes lettest, hvis ligestilling indarbejdes i allerede eksisterende procedurer, og flere ministerier har derfor også valgt at afprøve konkrete værktøjer f.eks. til ligestillingsvurdering af lovforslag i forbindelse med arbejdet med lovprogrammet eller anden regulering. Alle ministerier deltager i et tværmindeligt samarbejde, og erfaringerne bliver samlet som konkrete eksempler på ministeren for ligestillings hjemmeside. I bilag 5 kan man se hvilke initiativer, der har været taget i arbejdet med mainstreaming. (Ikke optrykt her.)

I 2005 vil arbejdet blive koncentreret om at udvikle og afprøve værktøj til ligestillingsvurdering af budgetter eller ressourceallokeringen. Hovedsigtet med arbejdet er, at det dels kan bruges som et middel til at fremme ligestilling af kvinder og mænd og dels være med til at højne kvaliteten af ydelserne og initiativerne i den offentlige sektor. Endvidere vil der i 2005 blive lagt vægt på et lignende samarbejde med kommunerne.

#### Råd, nævn og udvalg

Ifølge ligestillingsloven bør nærmere bestemte offentlige udvalg, kommissioner o.lign., have en ligelig sammensætning af kvinder og mænd. Ministrene skal derfor give oplysninger om sammensætning til ministeren for ligestilling. Indberetningerne viser, at kvindeandelen i 2004 er steget til 45 pct. I 2002 var procenten 35 og i 2003 var den 41.

I april 2004 trådte *Bekendtgørelse om initiativer til fremme af ligestilling* (Bekendtgørelse nr. 233 af 29. marts 2004) i kraft. Med bekendtgørelsen er det ikke længere nødvendigt at indhente en tilfaldelse fra fagministeren, hvis der skal iværksættes initiativer, der har til formål at fremme ligestillingen eller at tiltrække et bestemt køn til et område, hvor kønnet er underrepræsenteret. Bekendtgørelsen gør det mindre bureaukratisk at arbejde mere aktivt med ligestilling.

Arbejdsgivere, myndigheder og organisationer kan nu også frit iværksætte forsøgs- og udviklingsinitiativer for en periode på indtil to år, hvis der på et område er 25 pct. eller mindre af det ene køn.

Fravigelse af ligebehandlingsprincippet kan ske til fordel for »det underrepræsenterede køn«, og det betyder både til gavn for kvinder og mænd.

Selvom der nu er åbnet mulighed for særligt at opfordre det ene køn til at søge en stilling eller uddannelse, forudsætter alle udnævnelser, ansættelser og tildeling af uddannelsespladser stadig, at de rette og nødvendige kvalifikationer er til stede. Bekendtgørelsen giver ikke fortrinset til det ene køn – den bedst kvalificerede ansøger skal altså ansættes eller have uddannelsespladsen.

#### Ligestillingsnævnet

Ligestillingsafdelingen stiller sekretariat til rådighed for Ligestillingsnævnet, der er et uafhængigt administrativt klageorgan, der behand-

ler klager over forskelsbehandling på grund af køn.

Nævnet udarbejder hvert år en årsberetning med blandt andet oplysninger om nævnets virksomhed og om de afgjorte sager.

Den stigning, der sås i 2003 i antallet af henvendelser til sekretariatet, er fortsat også i 2004. Men antallet af sager, hvori nævnet traf afgørelse, er stort set det samme som sidste år. Der er i 2004 truffet afgørelse i alt 26 sager. Baggrunden for, at antallet af afgjorte sager ikke tilsvarende er steget, er, at en del henvendelser besvares på sekretariatsniveau.

Klageren har mulighed for at anmode sekretariatet om at indbringe sagen for domstolene, hvis nævnets afgørelse ikke følges. Der blev i 2004 indgivet anmodning om at rejse sag i otte tilfælde. I fire af sagerne blev der indgået et forlig under retssagen på betaling af et mindre beløb end det tilkendte, og fire sager er fortsat varesende. I 2004 faldt der tillige dom i en tidligere anlagt retssag, hvor nævnets afgørelse for første gang blev kendt ugyldig.

Som led i nævnets offentlighedsstrategi fik nævnet i 2004 en ny og mere brugervenlig hjemmeside med bedre søgemuligheder og flere oplysninger om nævnets virksomhed. Derudover er der sendt pjecer med oplysninger om nævnet ud til alle biblioteker.

#### *Det internationale ligestillingsarbejde*

##### *Nordisk Ministerråd*

Danmark overtager formandskabet af Nordisk Ministerråd i 2005. På ligestillingsområdet vil der blive arrangeret en række konferencer og møder, der både afspejler fælles nordiske prioriteringer og danske indsatsområder.

Blandt de temaer, som Danmark vil prioritere er: unges valg af uddannelse/erhverv, pornografiens indflydelse samt mænds arbejdspladskultur.

##### *EU*

Regeringen deltager aktivt i samarbejdet på EU niveau. EU er en vigtig ligestillingsaktør. Derfor har regeringen også arbejdet for, at ligestilling kom til at fremstå tydeligt i udkastet til ny EU forfatning, så både nye og gamle medlemslande også fremover sætter ligestilling højt på den politiske dagsorden.

Et nyt direktiv om ligestilling af kvinder og mænd uden for arbejdsmarkedet blev vedtaget af Rådet den 13. december 2004. Direktivet vil

have betydning som grundlag for ligestillingsarbejdet i mange EU lande. Det gælder for både den offentlige og private sektor og omfatter »alle personer« og øger beskyttelsen mod kønsdiskriminering.

##### *Europarådet*

Danmark er repræsenteret i udvalget for ligestilling mellem kvinder og mænd (CDEG). Der er nedsat en ad hoc arbejdsgruppe (CAHTEH), som skal udarbejde en konvention om bekæmpelse af handel med mennesker. Konventionen forventes færdigbehandlet i arbejdsgruppen i 2005.

Justitsministeriet repræsenterer Danmark i arbejdsgruppen og holder løbende kontakt til de berørte ministerier, så den danske holdning koordineres på tværs af politikområderne.

##### *FN's Kvindekommission*

Udenrigsministeriet er ansvarlig for ligestillingsarbejdet i FN. Ligestillingsafdelingen deltager i delegationen til Kvindekommissionens samlinger. FN's Kvindekommission holdt den 1.-12. marts 2004 sin 48. samling i FN's hovedkvarter i New York. På samlingen behandlede man to tematiske emner, nemlig mænd og drenge rolle i fremme af ligestilling samt kvinders lige deltagelse i konfliktforebyggelse, konflikt-håndtering og konfliktløsning samt fredsofbygning. Udenrigsministeriet har udarbejdet en beretning, som kan rekvireres på deres hjemmeside.

Kvindekommissionens 49. samling fandt sted den 28. februar til den 11. marts 2005. Hovedtemaet var markeringen af 10 året for Beijing erklæringen og dens handlingsplan, inklusive en gennemgang af eksisterende udfordringer i implementeringen og fremadrettede strategier for empowerment af kvinder og fremme af kvinders lige rettigheder. Danmark deltog med en delegation af parlamentarikere, NGO'er og embedsmænd ledet af ligestillingsministeren. Danmark havde en høj profil under den 49. samling, som blev opnået gennem et stærkt indlæg i åbningssceremonien, et nationalt indlæg og en dansk ledet nordisk »sideevent« om unge og ligestilling.

##### *Ligestilling i dansk bistand*

Kvindes rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd har en høj udviklingspolitisk prioritet i dansk udviklingsbistand. Ligestilling anses for at være en forudsætning for bekæm-



pelse af fattigdom og et mål i sig selv ud fra en menneskeretslig synsvinkel. I 2004 udarbejdede Udenrigsministeriet en ny strategi for ligestilling i udviklingsbistanden »Ligestilling i dansk udviklingsbistand«. Strategien fokuserer på kvinders rettigheder, adgang til ressourcer og mulighed for at få indflydelse. Vold mod kvinder og kvinder i konflikter vægtes højt i strategien: Ligestilling »mainstreames« i både den multilaterale og bilaterale udviklingsbistand. Samti-

dig lægges der vægt på særlige indsatser til fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd.

---

Hermed slutter redegørelsen.

---

## 14. møde

Tirsdag den 29. marts 2005 kl. 13.00

### Dagsorden

**1) Spørgsmål til ministrene.**  
(Spørgetimen).

**2) Første behandling af lovforslag nr. L 106:**  
Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår det almene gymnasium, hf, social- og sundhedsuddannelser og andre ungdomsuddannelser samt voksenuddannelsescentre (VUC)).  
Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).  
(Fremsat 24/2 2005).

**3) Første behandling af lovforslag nr. L 107:**  
Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår sygepleje- og radiograf-skolerne og centre for undervisningsmidler samt tekniske konsekvensændringer).  
Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).  
(Fremsat 24/2 2005).

**4) Første behandling af lovforslag nr. L 108:**  
Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår specialundervisning, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning m.v.).  
Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).  
(Fremsat 24/2 2005).

**5) Første behandling af lovforslag nr. L 109:**  
Forslag til lov om ændring af lov om produktions-skoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende for- eningsarbejde og daghøjskoler samt Folkeuni- versitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets områ- de. (Konsekvensændringer som følge af kom- munalreformen).  
Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).  
(Fremsat 24/2 2005).

### Meddelelser fra formanden

**Anden næstformand** (Poul Nødgaard):  
Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF), Anne Baastrup (SF), Poul Henrik Hedeboe (SF) og Vil- ly Søvnal (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en maritim styrelse.  
(Beslutningsforslag nr. B 32).

Medlemmer af Folketinget Lone Møller (S), Ka- ren Hækkerup (S), Charlotte Fischer (RV), Naser Khader (RV), Kamal Qureshi (SF), Villy Søvnal (SF), Line Barfod (EL) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af sundhedsrum for stofmisbrugere som et led i den integrerende og skadereducerende indsats på narkotikaområdet.  
(Beslutningsforslag nr. B 33).

Medlemmer af Folketinget Christian H. Hansen (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Morten Messer- schmidt (DF), Peter Skaarup (DF) og Hans Kris- tian Skibby (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indskræn- ning af perioden for salg og affyring af fyrvær- kerer samt om begrænsning af lydeffekten for vis- se typer fyrværkeri.  
(Beslutningsforslag nr. B 34).

Medlemmer af Folketinget Frank Jensen (S), Thomas Adelskov (S), Pia Gjellerup (S), Ole Stavad (S), Marianne Jelved (RV), Poul Erik Christensen (RV), Morten Helveg Petersen (RV) og Margrethe Vestager (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om lukning af skattehuller og investeringer i Danmarks fremtid.

(Beslutningsforslag nr. B 44).

Den første sag på dagsordenen var:

### 1) Spørgsmål til ministrene

#### Spørgetimen

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget økonomi- og erhvervsministeren, justitsministeren og integrationsministeren.

Til økonomi- og erhvervsministeren er anmeldt følgende spillere:

1. Morten Messerschmidt
2. Jørgen Arbo-Bæhr

Til justitsministeren er anmeldt følgende spillere:

3. Morten Messerschmidt
4. Ole Stavad
5. Morten Bødskov
6. Troels Ravn

Til integrationsministeren er anmeldt følgende spillere:

7. Jørgen Arbo-Bæhr
8. Morten Østergaard
9. Jesper Langballe
10. Søren Krarup

Jeg skal spørge, om der er flere, der ønsker at melde sig som spiller? (*Ophold*). Ja, til integrationsministeren:

11. Elsebeth Gerner Nielsen

Medlemmerne vil få ordet i ovennævnte rækkefølge, og ministeren får ordet, hver gang et medlem har afsluttet et indlæg, og har første gang 2 minutter til rådighed, nøjagtig som vi kender det.

Den første spiller til økonomi- og erhvervsministeren er hr. Morten Messerschmidt. Værsgo.

### Spm. nr. US 4

**Morten Messerschmidt (DF):**

Det er sådan, at der både før påske og efter påske har været en meget intens debat i forlængelse af EU-topmødet i Luxembourg om det servicedirektiv, som nu er sendt tilbage til Kommissionen.

Jeg står her med en artikel fra Børsen den 21. marts, hvor både fru Karen Riis-Jørgensen, medlem af Europa-Parlamentet for Venstre, og fru Gitte Seeberg, medlem af Europa-Parlamentet for Det Konservative Folkeparti, tilkendegiver, at man nu skal stoppe alt det bøvvl om servicedirektivet og se at få det vedtaget.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad regeringens holdning er til servicedirektivet, om de deler den opfattelse, som regeringspartiernes medlemmer af Europa-Parlamentet altså her fremkommer med, eller om man fastholder det, som man tidligere har udtalt i dansk presse, at man er bange for – ligesom vi i Dansk Folkeparti er det – at vi kan komme til at tabe arbejdspladser, særlig i forhold til oprindelsesprincippet.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne høre, om man fra regeringens side vil give en garanti for, at hvis man stemmer for et servicedirektiv, så er der ikke mulighed for tab af danske arbejdspladser til Østeuropa.

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Jeg vil gerne sige, at vi mener, det er vigtigt, at vi også får konkurrence på serviceområdet. Konklusionerne fra Det Europæiske Råd understreger betydningen af, at vi har et funktionsdygtigt indre marked for tjenesteydelser, for vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne i EU. Samtidig understreges det, at den europæiske sociale model skal bibeholdes.

Jeg vil gerne sige, at konklusionerne fra Det Europæiske Råd jo udstikker retningslinjerne for det videre arbejde, og at arbejdet med et servicedirektiv fortsætter med input fra flere parter.

Det er vores forventning, vil jeg gerne sige, at Kommissionen vil vente med at fremsætte et revideret forslag, til Europa-Parlamentet har af-

sluttet sin første læsning, og det kan tyde på, at det vil ske allerede til september.

Til det helt konkrete spørgsmål kan jeg sige til spørgeren, at vi selvfølgelig vil lægge vægt på, at man ikke forringer de forhold, der er i den danske arbejdsmarkedsmodel, at vi stadig væk har forbrugerbeskyttelse, at vi i det hele taget tager vare på de forhold.

Kl. 13.05

Til spørgsmålet om oprindelseslandsprincippet vil jeg sige, at det er klart, at vi fra regeringens side har sagt, at der er nogle forhold, som vi ikke kan acceptere, hvis det er sådan, at oprindelseslandsprincippet kommer til at køre for hårdt hen over.

Jeg mener, at med de kommentarer, der er kommet fra kommissæren på det her område, er der stadig væk for mange uløste spørgsmål i den her sag til, at man kan gå ind i en detailldrøftelse.

#### **Morten Messerschmidt (DF):**

Jeg synes, det er positivt, at regeringen mener, at man skal vente til efter en fornyet høring i Europa-Parlamentet, men er sandheden ikke, at man i virkeligheden fra regeringens side mener, at man bør vente til efter den 29. maj, hvor Frankrig har afholdt sin forfatningsafstemning, sådan at man kan få puttet det her ned i en skuffe, sådan at vælgerne ikke bliver bange og ser, hvilken vej det i virkeligheden er, man gerne vil i EU?

Jeg står her med et citat fra José Manuel Baroso i Børsen den 26. marts, hvor han siger:

»De 15 gamle lande må acceptere tab af arbejdspladser, hvis det samlet set med østfremgang gavner unionens vækst og konkurrenceevne.«

Det er jo fuldstændig den linje, som Kommissionen hele vejen igennem har ønsket. Hvis der er samlet vækst i EU, så gør det ikke noget, at Danmark eller Tyskland eller andre af de lande, vi normalt forholder os til, taber arbejdspladser. Det er den integrationstanke, man har. Og nu er det jo sådan, at Kommissionen har enekompetencen til at stille forslag, så jeg vil gerne vide helt klart: Hvad er strategien fra den danske regerings side?

#### **Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Jeg gerne understrege, at vi ikke vil acceptere et direktiv, som underminerer den danske arbejds-

markedsmodel, det danske sundhedsvæsen eller andre offentlige velfærdsydelser. Når det er sagt, så vil jeg også gerne sige, at det jo er sådan, som vi har set, når vi taler indre marked for varer og tjenesteydelser, at EU og Europa og Danmark har haft et stort potentiale med den liberalisering, der er sket i Europa. Og derfor er der også et potentiale på serviceområdet.

Men det er klart, at der er nogle ting omkring oprindelseslandsprincippet, hvor vi har en række forbehold for at anvende princippet – jeg har nævnt områder som den danske arbejdsmarkedsmodel, det danske sundhedsvæsen og de offentlige velfærdsydelser.

Når det er sagt, vil jeg sige, at der ikke er noget, der skal skubbes nogen steder hen. Jeg mener, at der nu er behov for at se på det reviderede forslag, der kommer på det her område. Vi er godt klar over, at det ikke er et uproblematisk direktiv, men det har ikke noget at gøre med at gemme tingene af vejen til efter den franske folkeafstemning.

#### **Morten Messerschmidt (DF):**

Det er da i hvert fald bekræftende for demokratiforståelsen at høre, at det ikke er det, der driver den danske regering. Jeg tror nu alligevel, det er det, der driver store dele af Kommissionen og mange franske politikere.

Men så kunne jeg godt tænke mig at få en afklaring på noget andet. Det er jo sådan, at Nice-traktaten i dag i artikel 12 indeholder en meget, meget klar regel om, at enhver form for nationalitetsdiskriminerende foranstaltning – det kan være med hensyn til varer, kapital, tjenesteydelser og arbejdstagere – er i strid med traktaten. Og hvis det virkelig er sådan, at man fra regeringens side ønsker at have et direktiv, som kan liberalisere markedet for tjenesteydelser og service, hvad er det så for nogle ting, man ønsker yderligere liberaliseret, end det allerede i dag er i den horisontalt virkende artikel 12?

Sagen er jo den, at man bare snakker, indtil vi er kommet hen forbi den 27. september, når danskerne, sådan som regeringen ønsker det, har sagt ja til en forfatning, som fuldstændig undergraver det danske selvstyre, og så gennemfører man alle de ting, som man gerne vil. Er det ikke sandheden?

#### **Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Nej.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Ønsker spørgeren endnu et spørgsmål? Der er ét tilbage. Nej.

Så er den næste spørger hr. Jørgen Arbo-Bæhr til økonomi- og erhvervsministeren, værsgo.

**Spm. nr. US 5**

**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

I forlængelse af den diskussion om servicedirektivet efterlyser jeg fra økonomi- og erhvervsministeren en fuldstændig klar holdning til det her direktiv, for da økonomi- og erhvervsministeren var i samråd den 2. juni 2004, var budskabet til Arbejdsmarkedsudvalget fra økonomi- og erhvervsministeren:

Overordnet støtter regeringen fuldt og helt intentionerne bag direktivet, nemlig at tage fat på at fjerne de mange barrierer, der hindrer et egentligt indre marked for tjenesteydelser i EU.

Så er det, jeg godt vil spørge: Hvis man har forbehold over for oprindelseslandsdirektivet, hvad er det så, der overhovedet berettiger, at man gennemfører dette direktiv, hvor man i forvejen har regulering i forhold til tjenesteydelser i det indre marked i EU?

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Jeg har jo i forbindelse med besvarelsen af det sidste spørgsmål gjort opmærksom på, at fra den danske regerings side lægger vi meget vægt på, at når vi taler om arbejdsmarkedsområdet, sundhedsområdet, og når vi taler om et direktiv, der har med oprindelseslandet at gøre, så er der nogle forhold, som vi ønsker skal trækkes frem i forhold til det, vi har liggende på bordet i dag.

Kl. 13.10

Det, der ligger på bordet og har ligget på bordet, har været meget, meget uklart, det har været svært på de møder, der allerede har været afholdt, at få at vide, hvad det konkret indeholder. Det er bl.a. de præciseringer, vi i arbejdet har bedt om at få.

Jeg vil gerne gentage, at vi ikke ønsker et direktiv, vi vil ikke støtte et direktiv, der vil underminere den danske arbejdsmarkedsmodel, det danske sundhedsvæsen eller andre offentlige velfærdsydelser. Det har været vigtigt klart at tilkendegive det fra dansk side, og det står vi fast på.

**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Jamen hvis det er regeringens holdning, at man ikke vil undergrave dansk lovgivning, danske overenskomster på det danske arbejdsmarked, så forstår jeg ikke, at man ikke kan få en klar melding fra regeringen, der hedder: Vi er imod, at dette direktiv bliver gennemført.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ikke det er rigtigt, at hvis man gennemfører noget, der ligner oprindelseslandsprincippet, så vil det være et hundrede procent sikkert, at det vil være undergravende i forhold til dansk lovgivning og danske overenskomster på det danske arbejdsmarked.

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Jeg tror ikke, jeg behøver at gentage det, jeg har sagt, så jeg vil blot sige, at vi jo ikke har den samme lovgivning, som man har i andre EU-lande på det her område, hvor man lovgiver på overenskomstområdet. Her har vi en dansk model, hvor man forhandler sig til rette, hvor man forhandler løn- og arbejdsforhold til rette. Det er det, der bl.a. er en problemstilling i forhold til de øvrige lande.

Jeg har sagt: Vi ønsker ikke en model, der undergraver den danske arbejdsmarkedsmodel. Omvendt står vi i en situation, hvor vi ved, hvad det indre marked på varer og tjenesteydelser egentlig har betydning for dansk velfærd og europæisk velfærd. Og der er et potentiale i, at også danske virksomheder kan etablere sig i udlandet på serviceområdet.

**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Jeg bliver nødt til at fastholde, at i forhold til den situation, vi har i dag, hvor det er muligt for danske fagforeninger at kræve danske overenskomster i forhold til arbejde, der bliver lavet i Danmark, så betyder oprindelseslandsprincippet, det nye direktivforslag, at det ikke vil være muligt, det vil end ikke være tilladt for danske fagforeninger at kræve danske overenskomster, hvis der kommer firmaer udefra og tilbyder tjenesteydelser med arbejdskraft, der kommer fra andre EU-lande.

Så derfor synes jeg, det er enormt vigtigt, at man, i stedet for at sige, at vi må forhandle, og hvor der så på et eller andet tidspunkt kommer et eller andet kompromis, nu siger: Det her direktiv er ikke noget, vi har brug for, og det vil ikke være til gavn for forholdene på det danske

arbejdsmarked. Og jeg synes også, at regeringen burde sige det samme.

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

*(Udfald af lyd)* ... det, der ligger på bordet. I og med at Kommissionen vil revidere forslaget, synes jeg, at vi er inde i en detaildiskussion, hvor det faktisk er lidt svært at diskutere de her forhold.

Jeg har sagt klart og tydeligt: Vi ønsker intet direktiv, der underminerer den danske arbejdsmarkedsmodel, vores sundhedsvæsen. Og det kan jeg gentage én gang mere. Men det betyder jo ikke, at vi ikke ønsker et mere liberaliseret Europa, eller at de synergieffekter, det har givet på markedet for varer og tjenesteydelser, ikke kan overføres til serviceområdet. Det er jo den problemstilling, vi står i, at direktivet ikke ligger fuldstændig klart, det ligger ikke fast, vi venter på et nyt udspil fra Kommissionen, og vi venter også på Europa-Parlamentet.

**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Så synes jeg bare, at ministeren til sidst skal forklare, hvad der menes med, at vi ønsker et liberaliseret Europa og andre fine ord. For hvad er det, det betyder med hensyn til forholdene på arbejdsmarkedet? Et liberaliseret Europa med hensyn til forholdene på arbejdsmarkedet må vel betyde, at regeringen går ind for, at vi får mere frit slag til at få løn- og arbejdsforhold afgjort i en fri konkurrence, uafhængigt af hvad der findes af overenskomstforhold også på det danske arbejdsmarked.

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Jeg tror ikke, jeg kan bidrage med mere end det, jeg allerede har svaret gentagne gange om, at det indre marked har betydning utrolig meget for det danske samfund. Det har gjort Danmark mere rigt, det har gjort, at vi kan løse flere opgaver – også på serviceområdet er der muligheder for, at danske virksomheder kan etablere sig i udlandet. Men vi står og diskuterer nogle detaljeregler, som der endnu ikke er truffet beslutning om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Vi siger tak til økonomi- og erhvervsministeren. Og vi går nu videre til justitsministeren. Den næste spørger er hr. Morten Messerschmidt.

**Spm. nr. US 6**

**Morten Messerschmidt (DF):**

Jeg var meget glad her til morgen, da jeg kunne konstatere, at justitsministeren ville være til stede i dag, for der er en ting, der har naget mig lidt. Det drejer sig om et udkast til et direktiv om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område.

KL 13.15

Sagen er den, at man oprindeligt har lagt an til, at dette direktiv skulle gennemføres med hjemmel i Nicetraktatens artikel 61 c, hvor Danmark som bekendt har et forbehold, fordi det er del 4, altså retsforbeholdet. Man har så efterfølgende sagt, at det her hjemmelsgrundlag er for snævert, og derfor overfører man det til artikel 95, altså reglerne om det indre marked, og dermed er Danmark pludselig omfattet.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad regeringens holdning er til, at man sådan kan switche imellem forskellige hjemmelsgrundlag og dermed komme uden om det danske retsforbehold.

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Det eneste, jeg kan sige til hr. Morten Messerschmidt, og det er sådan nogle helt overordnede betragtninger, er, at dette jo faktisk meget ofte er tilfældet, når man taler om at lovgive på det EU-retlige område, sådan at der er en juridisk diskussion om, hvad det korrekte hjemmelsgrundlag er. Og her er der naturligvis også ofte en diskussion, dels mellem forskellige ressortministre – jeg vil sige, at det indre marked i hvert fald ikke er noget, der hører under mit ressortområde – dels er der naturligvis også en diskussion af, hvor langt man kan gå i forhold til de retslige regler, man skal holde sig inden for.

Det, jeg kan sige på vegne af både Det Konservative Folkeparti og Venstre, er, at vi sådan set altid har anlagt en meget restriktiv betragtning af, hvornår man går ind og, om man så må sige, overbenytter de hjemmelsbestemmelser, der er i EU-lovgivningen. Vi har generelt set været meget kritiske over for brugen af den såkaldte gummiparagraf, og derfor er det selvfølgelig også meget, meget væsentligt, at vi ikke kommer i en situation, hvor Kommissionen af politiske årsager ønsker at benytte en hjemmel, som vi ikke juridisk finder holder vand og er begrundet.

Jeg kender ikke den konkrete sag, som hr. Morten Messerschmidt nævnte, men jeg ken-

der selv fra min tid i Europaudvalget til talrige sager, hvor jeg synes, at Kommissionen er gået meget vidt i deres fortolkning af EU-bestemmelserne. Der kunne være hele spørgsmålet omkring forbud mod tobaksreklamer osv., hvor jeg jo mener, at det har haft en klart sundhedsfremmende effekt, men hvor Kommissionen altså fortolkede det sådan, at det var indre marked-regler. Og det vil der ikke alene være en juridisk, men så sandelig også en politisk diskussion af, og den skal vi fortsætte med at have.

#### **Morten Messerschmidt (DF):**

Det er dejligt at kunne konstatere, at Dansk Folkeparti og justitsministeren i den her sag er enige. Men så kunne jeg godt lide at vide, om ikke justitsministeren – jeg har forståelse for, at justitsministeren ikke kender og kan forholde sig til den konkrete sag – kan se et problem i, at man altså i et hjemmelsgrundlag, der er omfattet af danske retsforbehold, ikke kan gennemføre noget, fordi det er for snævert, og dermed udvider omfanget af et direktiv for at kunne indføre det i et sæt hjemmelsregler, som altså ikke er omfattet af det, som det danske folk har ønsket i 1973.

Det er jo fuldstændig undergravende for hele tankegangen om, at vi skal kunne afholde os fra at blive bundet af de retspolitiske beslutninger, som bliver truffet af EU's organer generelt, og jeg er glad for at høre, at også justitsministeren kan konstatere, at EF-Domstolen jo politiserer en lang række af disse sager.

#### **Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige tre ting til hr. Morten Messerschmidt. For det første vil jeg sige, at det, der for mig at se er det helt afgørende, og det, der er afgørende for regeringen, jo naturligvis er, at man holder sig inden for de hjemmelsbestemmelser, der nu engang er. Vi ønsker ikke, at der skal være stor juridisk diskussion om, hvorvidt man benytter sig af den rigtige hjemmel.

Det andet, der er at sige, er naturligvis, at EU-samarbejdet jo ikke er en statisk størelse. Det er et dynamisk samarbejde, som jeg mener er til meget stor gavn for Danmark og den danske befolkning, og derfor kan man jo ikke bebrejde Kommissionen eller for den sags skyld medlemslandene, at de ønsker at videreudvikle samarbejdet. Der tror jeg, at Dansk Folkeparti og regeringen måske er en kende uenige på det punkt. Men jeg begræder sådan set ikke, at man dynamisk forsøger at udvide samarbejdet. Det,

jeg bare synes er væsentligt, er, at man bruger de hjemler, der er til stede, retmæssigt.

Det tredje, jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, der nu blander det retlige forbehold ind i det, er: Det er jo ikke nogen hemmelighed, at mit parti ønsker det retlige forbehold væk, det ønsker det andet regeringsparti også, og jeg mener, at det skader Danmark, at vi ikke er fuldt ud med i det retlige samarbejde. Jeg synes, at den måde, vi tænker på i Danmark, også på det retlige område, kunne komme de andre EU-lande til gavn.

Kl. 13.20

#### **Morten Messerschmidt (DF):**

Jeg er fuldstændig bekendt med, hvilken holdning regeringen har til det her, men jeg har da en forventning om, at regeringen føler sig forpligtet over for den beslutning, som det danske folk har truffet, i forhold til at vi altså nu engang har et forbehold over for del 4 i Nicetraktaten, og det må regeringen jo være fuldstændig forpligtet til at administrere efter.

Derfor synes jeg, det er relevant at få at vide, om regeringen ikke også ser et problem i, at man altså fra Rådets og Kommissionens side lægger op til, at et snævert direktiv med få regler ikke kan vedtages på grund af danske retsforbehold, men at et bredere direktiv med mange flere regler godt kan. Specielt i forhold til den forfatning, som regeringen jo også taler varmt for, synes jeg da, at der må være nogle betænkeligheder ud fra et sådan rent anstændighedsmæssigt og demokratisk synspunkt fra regeringens side i forhold til, at man altså har nogle regler, som det danske folk klart og utvetydigt har sagt nej tak til, men som man alligevel tvinger ned over os.

#### **Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at det jo ville være dejligt, hvis EU-ret og EU-politik var en eksakt videnskab, for så kunne man slå op i en bog, og så kunne man finde løsninger på alle de juridiske spørgsmål, man kaster op i luften. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

I den forholdsvis korte tid, hvor jeg har siddet til rådsmøder i EU-sammenhæng, har jeg adskillige gange oplevet, at der er uenighed i forhold til den juridiske vurdering, som Kommissionen anlægger – den bygger naturligvis også på nogle politiske visioner, som den ansvarlige kommissær har sagt er den vej, vi går, og derfor opbygger vi en givet rammeafgørelse på en vis måde – og så den vurdering, som f.eks. Rådets juridiske

tjeneste kommer med. Det vil altså sige, at Kommissionens juridiske tjeneste og Rådets juridiske tjeneste er uenige om hjemmelsgrundlag og mange andre ting.

Der tror jeg, at noget af styrken ved EU-samarbejdet egentlig er, at der er den åbne drøftelse og diskussion af det, og at medlemslandene deltager aktivt i den. Og der kan jeg garantere hr. Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti for, at vi deltager aktivt i de drøftelser, fordi vi også føler, at det er vigtigt at være vagthund i forhold til at sikre, at der er det korrekte hjemmelsgrundlag, når man træffer beslutninger i EU.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Hr. Messerschmidt for et sidste spørgsmål til ministeren.

**Morten Messerschmidt (DF):**

Men det er jo netop det foruroligende, vi står over for her, at en Kommission, som ikke skal eller kan genvælges, men er udpeget, har ét motiv, nemlig at skabe så stærk en forbundsstat i Europa som muligt, mens man fra regeringernes side, som jo har en eller anden forpligtelse, om ikke andet så hvert fjerde år i hvert fald, over deres vælgere, selvfølgelig taler en anden sag. Det er jo hele kerneproblemet i EU, at man altså har en stærk lobbygruppe kaldet Kommissionen, som ønsker at skabe en så stærk forbundsstatslignende model i EU som muligt.

Det, jeg godt afslutningsvis vil høre, er, om ikke regeringen – eller justitsministeren – så i denne her sammenhæng kan se et problem i den forfatning, som vi skal stemme om, der jo, uanset hvordan man ser på det, om det er godt eller skidt, udvider lovgivningskompetencen på EU's områder, ikke alene i forhold til den nye stemmeprocedure med kvalificeret flertal, men altså også med en direkte hjemmelsudvidelse. Der er en lang række nye områder, hvor EU begynder at kunne lovgive, hvor det ikke tidligere kunne lade sig gøre.

Det, der er sagens kerne, er: Vi ved ikke, hvad vi får. Vi aner ikke, hvilke direktiver, forordninger og beslutninger der vil komme ud fra EU-systemet efter forfatningens eventuelle vedtagelse, fordi man fuldstændig fortolker det i den retning, man gerne vil. Og hvis Rådet siger én ting, jamen så er det alligevel Kommissionen, der i sidste ende har beslutningskompetencen – den udemokratisk udpegede Kommission. Er det ikke korrekt?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg må sige, at jeg slet ikke deler hr. Morten Messerschmidts dæmonisering af Kommissionen. Tværtimod synes jeg, at der mangler en fuldstændig forståelse for, at det i sidste ende altså er ansvarlige ministre, medlemslandene, der sidder og stemmer om de ting, der skal vedtages i EU, og hvis der er tale om et indre marked-direktiv, vil det jo typisk være økonomi- og erhvervsministeren, der sidder og kan deltage i et kvalificeret flertal eller i et blokerende mindretal. Så den her diskussion om, at der er en Kommission, der bare gør ting, synes jeg er en kende malplaceret.

Men jeg vil da godt sige til hr. Morten Messerschmidt, at jeg netop synes, at den nye forfatningstraktat, som vi skal stemme om, på en lang række konkrete punkter går ind og medvirker til at forbedre vores mulighed for at påvirke politikken i Europa. Et eksempel, som jeg i hvert fald ved ligger Dansk Folkeparti ekstremt nær, er spørgsmålet om dyretransport og dyrevelfærd. Her bliver der jo med den nye traktat en langt bedre mulighed for demokratisk kontrol, i og med at vi nu får en sikkerhed for, at Europa-Parlamentet får en mulighed for at blive hørt og får medbestemmelse i forbindelse med de regler, der bliver truffet fremover. Det er noget, der vil trække i retning af det, vi ønsker i Danmark, med skrappe regler for dyretransport og med større vægt på dyrevelfærd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Inden vi går videre til næste spørger, vil jeg lige sige, at vi har en mulighed for at nå igennem alle spørgerne, hvis man overholder taletiden og måske i stedet for fire spørgsmål til ministeren nøjes med at stille tre. Det er bare en henstilling. Man har lov at tage fire.

Hr. Ole Stavad er næste spørger.

Kl. 13.25

**Spm. nr. US 7**

**Ole Stavad (S):**

Jeg vil gerne spørge justitsministeren om en sag, som jeg tror hun kender, og som vi har haft lidt diskussion om, men desværre uden at jeg har fået noget svar.

Staten har solgt Statens Bilinspektion. I den forbindelse er der nogle opgaver, som overføres



til rigspolitiet omkring køreprøver for store køretøjer m.v., og der er en række medarbejdere, vel omkring et halvt hundrede stykker, halvtreds måske, som ikke ved, hvor de ender henne, når vi når frem til den 1. januar 2006. Det første brev til justitsministeren, jeg har kopi af, er dateret den 1. oktober, altså for et halvt år siden.

Jeg synes, justitsministeren skylder de mennesker – skidt med mig – at give dem et svar om, hvad der kommer til at ske med deres arbejdssituation. Vil de stadig være ansat? Hvorfor vil rigspolitiet uddanne nye medarbejdere til opgaver, som nu overføres til en anden myndighed, og hvor der er veluddannede medarbejdere i forvejen?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Ole Stavad, at jeg også skal være den første til at beklage, at der ikke er kommet svar – det gælder også den henvendelse, som jeg fik under valgkampen, hvor det blev konkretiseret i forhold til personer, der også var i Nordjylland. Jeg vil sige til hr. Ole Stavad, at som det er hr. Ole Stavad bekendt, har jeg jo bedt Rigspolitichefen om nu at kommentere sagen, så vi får et overblik over, hvordan fremtiden kommer til at se ud.

Jeg må sige, at jeg også i dag har modtaget henvendelse i den post, jeg fik her i påsken, om selv samme emne. Så det korte af det lange er: Jeg synes også, at der er gået for lang tid, og derfor har jeg også rykket for, at der kommer en hurtig afklaring af spørgsmålet, men jeg kan ikke sige, hvad det ender med, for jeg afventer at høre, hvad rigspolitiet kommer med af bud. Og jeg skal nok foranledige, at det kommer til at ske ganske snart.

**Ole Stavad (S):**

Jeg er nødt til at sige til justitsministeren, at det vel er for sent at håbe på en hurtig afklaring. Det drejer sig om et halvt år for medarbejdere, der er tilknyttet en virksomhed, der er blevet solgt, der skal overføres til rigspolitiet, og hvor rigspolitiet jo hidtil har sagt, at de vil uddanne egne medarbejdere, og det betyder vel, at i hvert fald en del af de her medarbejdere skal fyres. Nogle af dem vil ikke kunne gå over i andre job.

Det er jo justitsministeren, der er chef. Det er justitsministeren, der må stille et krav om, at nu må der komme en afklaring og et svar fra rigspolitiet, for det er jo efterhånden lang tid siden, at den her sag blev sendt over til rigspolitiet.

Som sagt var den første henvendelse til justitsministeren personligt den 1. oktober. Efterfølgende er det sendt til statsministeren – der er det gået over, fordi det i sagens natur også har involveret Trafikministeriet – og derfor må vi vel kunne få et svar. Vil ministeren, hvis ikke hun vil give svaret i dag, give en dato?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg ville ønske, at jeg kunne give en dato, for jeg synes også, at ikke mindst de mennesker, som det her handler om, har krav på, at der kommer en afklaring af deres forhold.

Det er korrekt, at for så vidt angår de dele, der overgår til politiet, ønsker man at uddanne egne medarbejdere, der så kan indgå i en større sammenhæng og også bruges til andre opgaver. Men jeg er simpelt hen ikke i stand til i dag at redegøre for, hvad der så skal ske med de medarbejdere, der bliver ladet tilbage; hvor mange af dem, der bliver overført.

Dansk Bilinspektion er jo solgt til et andet privat firma, og jeg er simpelt hen ikke så meget inde i ansættelsespolitik eller andet, at jeg kan redegøre for, hvad der kommer til at ske med de pågældende. Men naturligvis har jeg spurgt til, hvad Rigspolitichefens planer er, og jeg skal foranledige – ikke mindst som følge af hr. Ole Stavads spørgsmål i dag – at der også kommer en hurtig besvarelse tilbage til hr. Ole Stavad, men selvfølgelig først og fremmest til de mennesker, som det her berører.

**Ole Stavad (S):**

Det er jeg selvfølgelig glad for, hvis det er sådan, at det her er noget, der kommer til at gå hurtigt. Jeg har også respekt for, at ministeren selvfølgelig her på stående fod ikke har alle oplysningerne. Men når jeg alligevel havde håbet på, at jeg kunne have fået noget mere at vide, er det jo, fordi den her sag har været forfulgt på forskellig vis, uden at der er sket noget som helst.

Kl. 13.30

Jeg sidder også tilbage med en meget stor undren over, hvorfor virksomhedsoverdragelseslovens bestemmelser ikke beskytter de her medarbejdere, når man sælger en virksomhed, hvor en del af opgaverne overføres til en anden statslig myndighed, og når vi sidder med en kommunalreform, hvor regeringen har sagt til alle medarbejderne, at her vil de alle sammen opnå i det mindste *den* beskyttelse. Hvorfor sker det ikke her? Hvorfor skaltes og valtes der på den måde?

Jeg synes, at justitsministeren nu må træde i karakter og må sige til rigspolitiet: Den her sag skal afklares, og samtidig skal der findes en afklaring, der er anstændig for de her medarbejdere.

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Ole Stavad, at jeg er fuldstændig enig i, at der skal være en hurtig afklaring, og jeg er også frygtelig ked af, at det ikke er muligt for mig i dag at kunne give et mere præcist svar, for jeg tror under alle omstændigheder, at en afklaring og en præcisering af, hvad det så er, der kommer til at ske, vil være i alles interesse. Men det er jeg simpelt hen ikke i stand til at gøre i dag. Jeg vil naturligvis foranledige, at der kommer svar så hurtigt som muligt til både hr. Ole Stavad og naturligvis de medarbejdere, som det her omhandler.

Jeg er altså ikke i stand til at redegøre for den anden del af hr. Ole Stavads spørgsmål. Som sagt er det ikke det hele, der hører under mit ressortområde, men den del af det, som jeg føler jeg har et ansvar for og skal svare for, svarer jeg naturligvis også for.

**Ole Stavad (S):**

Et sidste lille kort spørgsmål: Vil ministeren så ikke give det tilsagn, at hendes udgangspunkt – lad os sige det på den måde – for den løsning, der skal findes, må være, at de medarbejdere stadig væk har et ansættelsesforhold i staten gående ud på at udføre den opgave, de er uddannet til, også efter at opgaven flyttes fra Trafikministeriet og over til Justitsministeriet og dermed rigspolitiet?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg må sige til hr. Ole Stavad, at jeg ikke kan stå her og udstede jobgarantier. Valgkampen er slut, og jeg synes sådan set ikke, at det ville være passende at stå her og begynde at love, at der er nogle medarbejdere, der kan få et arbejde et nyt sted, når jeg for det første stadig væk ikke fra Rigspolicehøven har nogen udtalelse om, hvad der præcis kommer til at ske, og for det andet slet ikke er klar over, hvordan den nye private virksomhed har tænkt sig at drive det her videre. Så en sådan garanti hverken kan eller vil jeg give, men det, jeg vil love hr. Ole Stavad, er, at med hensyn til det, jeg er blevet bedt om at forholde mig til og komme med en afklaring af,

kommer besvarelsen til at foreligge meget, meget hurtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. US 8**

**Morten Bødskov (S):**

Det vedrører den samme sag, og jeg skal også beklage, at de mennesker, som her er i klemme, ikke har fået nogen som helst form for svar og jo faktisk med hensyn til job og familie og andet lever i en stærk uvished og utryghed om, hvad der skal ske i fremtiden.

Men når justitsministeren så ikke er i stand til at give nogen som helst form for sikkerhed for, at de folk, der har udført det her hverv, også vil kunne beskæftige sig med det i fremtiden, vil jeg gerne prøve at angribe problematikken fra en lidt anden side. Har justitsministeren, som jo er øverste ansvarlig for politiet, nogen opfattelse eller nogen fornemmelse af, hvad der så skal ske med de opgaver, der kommer til politiet? Underforstået: Nu skal opgaverne overgå til rigspolitiet her pr. 31. december 2005. Der er trekvart år til, at de her opgaver skal ligge hos politiet. Har man nogen plan for, hvem der skal tage sig af dem? Har man igangsat en uddannelse? Har man nogen oversigt over, hvor meget og hvor mange årsværk der i grunden kræves, for at de her opgaver kan blive varetaget på betryggende vis?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Det er netop det, som Rigspolicehøven skal svare på, nemlig hvordan man har tænkt sig overgangsfasen, men også, hvordan forløbet vil være efter den direkte overdragelse. Så jeg vil sige, at så snart jeg har en tilbagemelding fra rigspolitiet, vil jeg selvfølgelig også foranledige, at Folketinget får kendskab til det.

**Morten Bødskov (S):**

Men så er konklusionen altså den, at der, når det handler om den konkrete opgavevaretagelse, ikke på nuværende tidspunkt fra rigspolitiets eller justitsministerens side er taget stilling til, hvilke uddannelseskrav der skal stilles til de folk, der skal overtage de her opgaver, og hvor mange der er behov for i politiet til at varetage de her opgaver. Det synes jeg er noget usikkert, for det, der jo her er tale om, er, at der er 50-60 personer, som i dag beskæftiger sig med områ-

det. Vil det sige, at man uden videre diskussion bare forventer, at man inden for politiets rammer vil kunne finde 50 årsværk til det her?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at det jo ikke er sådan, at det her er kommet som en overraskelse, og at rigspolitiet først i går egentlig fandt ud af, at det her var en ny opgave, som politiet skulle løse. Det har været en proces, som har været undervejs i et stykke tid, og foranlediget af en række borgerhenvendelser samt en henvendelse fra hr. Ole Stavad har jeg bedt Rigspolitichefen om at redegøre for, hvordan forløbet bliver. Så det er noget, der har været under forberedelse igennem længere tid, og derfor afventer jeg naturligvis, hvad Rigspolitichefens tilbagemelding bliver.

Kl. 13.35

Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at opstille det, som om man er uforberedt på situationen, men det er klart, at det vil være formålstjenligt, at en afklaring med hensyn til de pågældende medarbejdere og en redegørelse for den videre proces kan blive meldt ud ganske snart. Derfor har jeg nu bedt Rigspolitichefen om at fremskynde, at vi får en besvarelse af de spørgsmål.

**Morten Bødskov (S):**

Men det er vel ikke forkert at antyde, at det her område er en kende uforberedt, i og med at vi inden for trekvart år skal overflytte temmelig store, komplicerede opgaver til rigspolitiet. Justitsministeren siger selv, at det ikke kommer som nogen overraskelse for rigspolitiet, at de skal have de her nye opgaver. Det, vi har svært ved at forstå, er bare, at selv de folk, der er involverede i det, ikke engang kan få et svar, at de ikke kan få at vide, hvad sker der med deres eget job, at de ikke kan få at vide, hvem der skal varetage opgaven, hvis de ikke skal gøre det, hvad omfanget er af de opgaver, der vil ligge, og hvor mange mennesker der skal bruges.

Jeg tror også, at der i politiets regi er nogle spørgsmål, som kunne trænge sig på. Hvor mange ressourcer skal de inden for politiet stille til rådighed til det her? Der mangler grundlæggende svar på den her opgave, og hvordan den skal udføres. Det forstår jeg at der er rigtig mange der er bekymrede for, og derfor er det vel ikke forkert at antyde, at det gerne må gå lidt stærkt, og at der måske er en kende uforberedthed i det her, i og med at der er trekvart år tilbage, til opgaven skal overføres til rigspolitiet?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg kan ikke sige andet, end at jeg som sagt allerede har spurgt Rigspolitichefen, hvordan processen bliver, og har bedt om, at vi kan få en så tilstrækkelig grundig redegørelse, at det også er muligt at besvare de borgerhenvendelser, der er. Det er jeg fuldt ud tryk ved at Rigspolitichefen nok skal foranledige. Og jeg har bedt om, at der bliver en mulighed for at få en så grundig redegørelse, at det er muligt at give nogle fyldestgørende svar, men naturligvis også, at processen kører, som den skal.

Jeg har ikke nogen som helst grund til at sætte spørgsmålstegn ved, om der fuldt ud er overblik over situationen og tingene kører, som de skal. Men her er der altså konkrete borgere, der har henvendt sig, efter at staten har solgt dele af en virksomhed, og der synes jeg, at det mest rigtige er at sørge for at give et ordentligt og grundigt svar på de borgerhenvendelser, som er kommet.

**Morten Bødskov (S):**

Bare for en sidste opfølgning. Kan vi få en tilkendegivelse af, at justitsministeren i det svar, som hun er ved at udarbejde, vil prøve at give et overblik over, hvor mange årsværk der skal bruges til den her opgave, at der kommer et bud på, hvad det er for kvaliteter og kvalifikationer, der skal ligge i det her, at der kommer et bud på, hvilke krav det stiller til den uddannelse, som de her politifolk skal igennem, og at man så sørger for, at der lynhurtigt kommer et svar til de her medarbejdere, som i dag er usikre på deres jobsituation og deres fremtid?

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg ønsker bestemt også, at der bliver givet et svar, der er så fyldestgørende, at der bl.a. i forbindelse med nogle af de spørgsmål, som hr. Morten Bødskov her har stillet, kommer klare tilkendegivelser. Så man kan sige, at det faktisk er et ret bekræftende svar. Naturligvis vil der komme en klar redegørelse. Nu har vi ventet ganske længe, og derfor skal det, der kommer, naturligvis være noget, der har et reelt indhold. Det mener jeg sådan set også man skylder de borgere, som har henvendt sig, og som er bekymrede for deres fremtid. Det, de som minimum har krav på, er i hvert fald at få klar besked og at få at vide, hvad fremtidsudsigterne er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. US 9****Troels Ravn (S):**

Mit spørgsmål omhandler, hvorledes justitsministeren prioriterer tilførslen af ressourcer/mandskab til politikredsene.

Baggrunden for mit spørgsmål er konkrete forhold i Ribe Politikreds, hvor den lokale politimester som følge af et markant stigende antal voldstilfælde i weekenderne i Vejen by uden held har søgt om tilførsel af ekstra ressourcer til politikredsen.

Jeg kan oplyse, at mens der i 2004 var 25 tilfælde af vold i Vejen, har der allerede været 17 tilfælde i år.

Så hvad skal der til, for at justitsministeren vil tilføre flere ressourcer til politikredse, der eksempelvis hærges af vold?

Kl. 13.40

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige, at det er sådan, at det normalt er Rigspolitietschefen, der i samarbejde med de enkelte politimestre går ind og vurderer normativt, hvor meget politipersonale der er behov for til at løse en given opgave. Det er naturligvis klart, at der, når man kigger ud over danmarkskortet, tegner sig et meget broget billede. Nogle steder er der meget kriminalitet, andre steder er borgerne så heldige, at det er mere trygt at færdes, og det skal selvfølgelig også afspejle sig i den måde, man prioriterer politiressourcerne på.

Jeg vil sige, at vi har lavet en rigtig, rigtig god finanslovaftale med Dansk Folkeparti, som har medført, at der fra sidste år og til og med næste år vil blive uddannet 450 politibetjente ekstra. Det betyder sådan set, at alle politikredse i landet fremover, når politieleverne er færdiguddannede, vil kunne blive tilført ressourcer til at være med til at løse de borgernære og efterforskningsmæssige opgaver, der er.

Så mit svar er, at politiet i dag sådan set fordele ressourcerne efter, hvor behovet er størst. Det er klart, at der, hvis der er en akut situation, er mulighed for at få tilkendt assistance, men ervedover har regeringen sammen med Dansk Folkeparti sikret, at der kommer rigtig mange nye betjente, som kan medvirke til at gøre tingene nemmere fremover.

Så kan jeg som en afsluttende serviceoplysning sige, at en af de nye gode ting, der blev indført i forbindelse med politiforliget, som blev indgået med Dansk Folkeparti, er, at man kan gå ind på sin politikreds og så se, hvad det er for en

kriminalitet, som den politikreds typisk har som problem, og hvordan det lokale politi vil løse det, og så kan man sammenligne med f.eks. nabokommunerne. Hvad har de af ressourcer, og hvordan løser de opgaverne? Det tror jeg nogle gange i hvert fald kan være med til, at der skabes en vis forståelse for, at ressourcerne ikke er ubegrænsede, men at man prøver at bruge dem der, hvor problemet er størst.

**Troels Ravn (S):**

Det er også udmærket med den borgerservice, som justitsministeren her redegør for, men jeg vil gerne spørge helt konkret, om ikke det gør indtryk på justitsministeren, at en lokal politimester på baggrund af et voldsomt stigende antal voldstilfælde får afslag på en ansøgning om tilførsel af ekstra ressourcer til politikredsene. Der er her tale om, at et meget stort antal borgere føler utryghed under de her forhold.

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige, at jeg har fuld forståelse for, at borgere, og sådan set også de ansvarlige i en politikreds og de menige betjente, kan opleve frustration, når de en gang imellem ikke synes, at ressourcerne slår til. Men nu er der et begrænset antal betjente, og dem må man forsøge at bruge efter bedste evne og efter et, synes jeg, ud fra et borgersynspunkt meget forståeligt princip om, at der, hvor problemerne er størst, er nok også der, hvor der skal være flest betjente.

Selvfølgelig er det beklageligt, når der er politikredse, der lige pludselig oplever en massiv stigning i antallet af straffelovsovertrædelser, det kan være voldstilfælde, men det kan også være indbrud og andre ting. Vi forsøger så løbende, bl.a. også via lovgivningen, at forbedre politiets efterforskningsmuligheder. Vi har jo et lovforslag under behandling her om dna-registre, der gerne skulle medvirke til, at der er flere voldsforseelser og flere indbrud, der bliver opklaret, så politiet ikke bruger unødige mange kræfter på at opklare noget, der egentlig via en forholdsvist enkel teknik kan opklares. Men i sidste ende handler det også meget om, hvor mange betjente der er til rådighed.

Der nåede regeringen og Dansk Folkeparti for snart 2 år siden til den konklusion, at der ikke var tilstrækkelig mange betjente til rådighed til at løfte den opgave, det er at skabe tryghed i Danmark, og det er derfor, vi er i fuld gang med at uddanne betjente, som naturligvis også kom-

mer Ribe Politikreds og alle andre politikredse til gode, når de er færdiguddannede.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Spørgsmålet er slut, og dermed er justitsministerens spørgetid udstået.

Vi går videre til integrationsministeren. Der er fem spørgsmål, og jeg agter at nedsætte antallet af spørgsmål til tre, så tror jeg, at vi kan nå igenem alle fem. Det prøver vi i hvert fald.

Vi går først til hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

**Spm. nr. US 10**

**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

I Politiken fra i dag kan man læse en nærmest skandaløs historie om, at to projekter med det formål at styrke indvandrerkvinders muligheder for at deltage i samfundslivet og i foreninger her i Danmark, trues af lukning. Det er jo et problem, der ligger på integrationsministerens bord, og jeg vil egentlig godt give integrationsministeren mulighed for at blive populær, at skyde papegøjen, ved her og nu at kunne sige, at der er penge på vej til disse projekter.

Kl. 13.45

Mit spørgsmål går på, om det er sådan, at disse projekter en af de nærmeste dage kan forventes at blive reddet ved hjælp af de nødvendige penge. Det er jo trods alt ikke de store beløb, det drejer sig om.

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Jeg har også læst historien i Politiken i dag og noteret mig den problemstilling, der er her.

Jeg kan oplyse hr. Jørgen Arbo-Bæhr om, at problemet med den pulje, der er søgt på, er, at den er tom. Det skyldes bl.a., at satspuljemidlerne nu bliver brugt til en større samlet indsats til initiativer, der skal styrke indsatsen for bekæmpelse af vold mod etniske minoritetskvinder, og de, der har søgt på puljen, bl.a. Kvinderådet, vil få en melding herom. De ansøgninger vil også komme i betragtning i forbindelse med den anden pulje, som snart vil komme i udbud, men situationen er altså, at i lige præcis den pulje, der er søgt på, er der ikke flere penge.

**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Det vil altså sige, at Kvinderådet og de to projekter skal leve i uvished, indtil det viser sig, om de

i konkurrence med andre kan få del i den pulje, som øjensynlig er undervejs.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren ikke synes, det er et problem, at projekter som disse her, som vel alle kan være enige om er enormt vigtige af hensyn til integration og ligestilling i Danmark, er afhængige af nogle bestemte puljer og helt konkret i denne situation altså i første omgang af satspuljemidler og nu står med uvisheden foran sig. Skulle man ikke i stedet overveje, om den slags projekter ikke skulle være en fast bestanddel af det arbejde, som bliver foretaget i forbindelse med finanslovens bevillinger til hele integrationsområdet?

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Jeg kan ikke stå her i dag og give tilsagn om hverken penge eller en anden måde at gøre arbejdet på, for sagen er jo, at når man søger om puljemidler, ved man også godt, at puljer er til rådighed i en afgrænset periode.

Men jeg vil godt understrege, at de initiativer, der er i gang her, er noget af det, som regeringen gerne vil føre videre med en større og bredere indsats, som også vil være målrettet mod de samme grupper. Det er noget, som vi fra regeringens side arbejder konstant med, og derfor vil jeg også følge op på de ansøgninger, der ligger fra Kvinderådet, og tage dem med i betragtning i forbindelse med den nye pulje, der kan søges på.

**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Når ministeren i dagens Politiken er citeret for, at regeringen altid er positiv over for at støtte gode projekter, vil jeg bare her til sidst have ministerens bekræftelse på, at de to projekter, vi snakker om her, er gode projekter og dermed også værd at støtte.

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Jeg er altså nødt til at sige, at jeg ikke kan stå her i dag og give tilsagn til konkrete projekter, men vi er altid villige til at støtte de gode projekter, der måtte være, og vi har nu lavet en pulje med et bredere spektrum. Når den pulje kommer i udbud, vil vi forhåbentlig få nogle gode bud på, hvordan disse her opgaver kan løses optimalt, og her er Kvinderådet meget velkomment til at byde med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. US 11****Morten Østergaard (RV):**

Ifølge Jyllands-Posten den 27. marts 2005 viser en ny opgørelse fra Danmarks Statistik: »... at andelen af indvandrere og efterkommere i den arbejdsdygtige alder, som rent faktisk er i arbejde, i de seneste to år er faldet fra 52,2 pct. til 50,7 pct.«

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke giver anledning til bekymring. Når regeringen nu har gennemført sin strategi for at bremse tilstrømningen og har indført en starthjælp, som skal forsøge at få forarmede folk i arbejde, må det så ikke give anledning til bekymring, at resultaterne er så pauvre, som det nu fremgår af opgørelserne fra Danmarks Statistik?

Kl. 13.50

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Først vil jeg oplyse hr. Morten Østergaard om, at antalsmæssigt er beskæftigelsen blandt indvandrere og deres efterkommere stigende i disse år. Antallet af beskæftigede indvandrere og deres efterkommere i den erhvervsaktive alder fra 16 til 65 år er faktisk stigende.

Men jeg medgiver – og det er sådan set også det, der står klart og tydeligt i regeringsgrundlaget, og det er vi helt opmærksomme på – at vi slet ikke er færdige med at løse problemerne. Det er derfor, regeringen bl.a. har besluttet at lave en helt konkret handlingsplan for at sikre, at flere indvandrere og efterkommere kommer i beskæftigelse, så vi har fuldt tag om problemstillingen. Vi kan også se af de tilbagemeldinger, vi får fra bl.a. kommunerne, at netop fordi der nu kommer færre hertil, er det en opgave, som er mere overkommelig for kommunerne at løse, og det vil sige, at i dag har vi et meget bedre udgangspunkt for at løse problemerne.

**Morten Østergaard (RV):**

Jeg forstår, at ministeren ligesom sin forgænger synes, at det er en vigtig opgave, og jeg forstår også, at som et led i et hav af handlingsplaner har regeringen i sit nye regeringsgrundlag fremlagt, at der også skal være en handlingsplan på dette område.

Men ministeren udtalte sig jo også i artiklen, og derfor synes jeg, det kunne være interessant at få uddybet, hvad det er for nogle konkrete initiativer, der skal løse problemet. Som det fremgår, er det jo ret centralt at få skaffet den finansiering, som skal til, for at der kan være et råde-

rum til at skabe øget velfærd, og hvad er det for nogle konkrete initiativer, det ministerudvalg, som skal komme med en handlingsplan, vil barsle med? Alle kan jo sige, at de vil lave en handlingsplan, men hvad er det for nogle konkrete initiativer, der vil komme? Kan vi få løftet en lille flig?

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Jeg må bede hr. Morten Østergaard om at være tålmodig lidt endnu, for jeg kan selvfølgelig ikke stå her og sige det nu. Arbejdet med handlingsplanen gik i gang allerede lige efter valget, altså for lidt over en måned siden, men jeg kan selvfølgelig ikke her i dag stå og sige, hvad der kommer til at stå i handlingsplanen. Det vil hr. Morten Østergaard få at vide, når handlingsplanen ligger klar.

**Morten Østergaard (RV):**

Ja, men jeg går sådan set ud fra, at arbejdet gik i gang for 3 år siden, da VK-regeringen tog over, og i dag står vi altså og kan se, at andelen bliver ringere og ringere set i forhold til beskæftigelsesfrekvensen. Derfor må man i det mindste forvente, at når ministeren selv mener, at det er gået fremad, har ministeren også en idé om, hvilke initiativer som har ført til, at det er gået fremad, og hvad der nu skal gøres for at få 25.000 flere i arbejde inden 2010, så andelen ikke falder, som den ser ud til at gøre på grund af den politik, man hidtil har ført.

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Målsætningen er helt klart, at den andel, der er i beskæftigelse, skal blive større, og antallet af personer har heldigvis været stigende. Der er mange strenge at spille på, men hvad der helt præcis kommer til at stå i denne handlingsplan, kan jeg ikke sige noget om i dag. Det må jeg sige endnu en gang til hr. Morten Østergaard.

I øvrigt er der jo blevet taget en række initiativer, bl.a. til at forbedre danskkundskaberne for de udlændinge, der kommer til Danmark, og dem, der allerede er her. Vi har kigget på hele uddannelsessystemet for at se, hvor der er noget at tage fat på, vi har lavet en række fleksible ordninger, så folk kan komme i virksomhedspraktik og kombinere det at være i arbejde og tage sprogundervisning, og vi har indført mentorordninger, bare for at nævne nogle få eksempler. Senest åbner den overenskomst, der er lavet for det offentlige område, mulighed for, at man kan komme ind på arbejdsmarkedet, selv om f.eks.

de dansksproglige kundskaber måske ikke er hundrede procent i top.

Hermed sluttede spørgsmålet.

### Spm. nr. US 12

#### Jesper Langballe (DF):

Mit spørgsmål drejer sig om sagen om en armensk familie fra Frederikshavn, der er blevet tvangshjemsendt – en sag, som især de nordjyske medier og TV 2 er svømmet over med.

Jeg vil først bede ministeren bekræfte, at i de 7½ år, familien har været her i Danmark, har den fået striber af afslag på opholdstilladelse; at ingen dansk myndighed selv efter de gamle regler fra før 2001 har fundet skygge af begrundelse for opholdstilladelse; at familien hele tiden har vidst, at den dag, der kom en tvangshjemsendelsesaftale med Armenien, ville den blive sendt hjem, og endelig at det ville være en bombe under asylsystemet, hvis man gav humanitær opholdstilladelse, uagtet familien har været ulovligt her i landet i 7½ år.

Kl. 13.55

Så vil jeg for det andet spørge ministeren, om ministeren har gjort sig nogle overvejelser om, hvad man kan gøre for i fremtiden at undgå et sådant ressourcespild af myndighedsarbejde, som tilfældet har været gennem 7½ år i denne sag.

#### Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kan bekræfte det, der også allerede har været fremme i pressen om sagen, nemlig at afvisning af asyl i Danmark er blevet givet siden 2002. Det vil sige, at familien sådan set har været ulovligt i landet siden da, og det er sådan set baggrunden for hjemsendelsen. Det kan jeg bekræfte.

Angående de lange ophold er jeg enig i, at det ikke er nogen ønskelig situation, at en familie eller enkeltpersoner ender med at være i Danmark i så lang tid og vel at mærke i denne sammenhæng også ulovligt. Det, der netop er sket – og jeg håber, det kan løse nogle af problemerne, ligesom vi har set det for andre landes vedkommende – er, at vi nu har fået lavet en aftale med Armenien, der skal gøre tingene lettere. Hvis vi har afvist at give asyl og altså har vurderet, at der ikke er noget grundlag for, at de kan opholde sig i Danmark, skal de kunne komme hurtigere hjem igen, og det er ikke kun til gavn for det danske system, men forhåbentlig også til

gavn for de pågældende, fordi de ikke må sætte deres liv på standby i en lang periode, men hurtigst muligt kan starte en ny tilværelse i deres hjemland.

#### Jesper Langballe (DF):

Jeg takker for svaret og deler ministerens glæde over den aftale, der er kommet i stand med Armenien, og der er vel også en forhåbning om, at vi kan få flere af den slags aftaler i fremtiden.

Men jeg vil godt pege på en enkelt ting i sagen. Det er hele tiden blevet sagt, at den familie jo er utrolig godt integreret, og det er så vidt jeg kan se også rigtigt. Men deler ministeren ikke den opfattelse, at problemet er, at familien faktisk aldrig nogen sinde skulle have været integreret? En asylansøger eller en asylansøgerfamilie, som skal hjemsendes, skal jo netop ikke integreres, for hvis de alligevel bliver det, får det i virkeligheden de umenneskelige konsekvenser for bl.a. familiens børn, som har været påpeget i denne sag. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren har gjort sig overvejelser om, hvad der kan gøres for at undgå den bureaukratiske mølle, som har kørt her med ikke særlig menneskelige konsekvenser.

#### Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg håber trods alt, at de ting, denne familie får med sig i bagagen efter den tid, den har været her i landet, bl.a. den skolegang, som børnene har haft, er noget, den kan bruge positivt, når den kommer hjem.

Derudover er svaret, at det, som vi konstant arbejder med, er at få nogle fornuftige tilbagevendelsesaftaler med de lande, det som oftest drejer sig om, og her ser vi heldigvis en positiv udvikling i øjeblikket.

#### Jesper Langballe (DF):

Lad mig lige benytte lejligheden til at sige, at når jeg rejser spørgsmålet, hænger det jo også sammen med, at med det massive flertal, der er i både befolkningen og her i Folketinget for den stramme udlændingepolitik, som Dansk Folkeparti og regeringen har forhandlet på plads, er flygtningelobbyens – den består bl.a. af visse tv-journalister – eneste våben at køre enkeltsager på en manipulerende måde, hvor man slet ikke oplyser om sagerens egentlige baggrund.

Jeg tror da, det er rigtigt, når ministeren siger, at den ballast, de har fået her i Danmark, kan de bruge, når de kommer hjem, og man må vel også sige, at når de nu skal rejse til Armenien, er

situationen vel i og for sig ikke værre, end da de kom her til Danmark. De skal lære et nyt sprog, og det er så det. Men er ministeren enig med mig i, at sagen har været opslidende, og at det vil være en fordel, hvis det fremover kan undgås, at en sag skal køre med så mange myndighedsafgørelser?

Kl. 14.00

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Nej, det er ikke optimalt for nogen parter, heller ikke familien, at det er endt med et så langt ophold, og det er jo sådan set også derfor, vi konstant arbejder på at få nogle velfungerende tilbagevendelsesaftaler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

### Spm. nr. US 13

**Søren Krarup (DF):**

Jeg vil gerne stille et spørgsmål, der tager udgangspunkt i et andet spørgsmål, som er stillet i dag i Berlingske Tidende af folketingsmedlem hr. Eyvind Vesselbo i forbindelse med disse frygtelige ghetto-dannelser, som jo betyder, at Danmark i grunden opsplittes i to samfund.

Det er naturligvis helt nødvendigt, at man fra myndighedernes side forhindrer disse ghetto-dannelser, og hr. Eyvind Vesselbo foreslår, at man først skal kunne få tilladelse til at flytte ind i en ghetto, når man har opnået permanent opholdstilladelse, dvs. normalt efter 7 år. Vil integrationsministeren ikke give mig ret i, at det er et fremragende forslag, især når man ser det på baggrund af de rystende tal? I f.eks. Vollsmose er der i løbet af 10 år sket en fordobling, og det samme er sket i Brabrand, altså i Gellerupplanen. Er det ikke et glimrende forslag til at prøve at råde bod på den opdeling af Danmark i to lande, der sker?

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Jeg er nødt til at sige her, at det ikke er regeringens politik og heller ikke Venstres politik, at vi skal lave en sådan definition af, hvem der kan bo hvor, og min umiddelbare reaktion er, at jeg også tror, det må være et spørgsmål om diskrimination.

I øjeblikket er der et lovforslag fra socialministeren om kommunernes anvisningsret til de boligområder, som er særlig belastede, under behandling her i Folketinget. De kriterier, som er

lagt ind i forslaget og i øvrigt allerede eksisterer i dag, er, at det kan tages med i vurderingen, om folk er på overførselsindkomster. Problemstillingen er jo ikke kun, at der er tale om udlændinge. Problemstillingen er i lige så høj grad, at der er boligområder, hvor alt for mange af beboerne ikke er i arbejde, og at der derved bliver skabt en isolation fra det omkringliggende samfund, så for mig at se gælder det i lige så høj grad om at have fokus på beskæftigelsesindsatsen.

Sat lidt på spidsen vil jeg sådan set mene, at hvis en udlænding har opholdstilladelse og er i god beskæftigelse, ville det faktisk være et plus for et sådant boligkvarter, hvis den pågældende flyttede til det.

**Søren Krarup (DF):**

Jeg kan forstå, at integrationsministeren mener, at integration er et spørgsmål om arbejdsmarkedet, om at komme i arbejde. Men kunne det ikke tænkes, at det måske er en overfladisk betragtning, og at det egentlige problem er kulturelt – jeg kunne næsten sige eksistentielt – fordi vedkommende kommer med en kultur, der er aldeles fremmed for den danske, og integration derfor ikke er mulig? Kunne netop det, at man forhindres i at samle sig i ghettoer, hvor kun den fremmede kultur hersker, ikke betyde, at integrationen fremmes, fordi de, der ikke er kommet ind i ghettoen, har mulighed for virkelig at få forbindelse med den danske kultur, der er og bliver forudsætningen for at leve her i landet?

**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Jeg mener bare ikke, at det forslag, der bliver stillet i Berlingske Tidende i dag, løser problemstillingen. Jeg mener ikke, det er løsningen, jeg mener måske oven i købet, at det kan udskyde den.

Det, som er det vigtigste i denne sag, er at få mange flere i beskæftigelse, så de netop kommer i kontakt med resten af det danske samfund og får lært den danske kultur, så der kan komme en bedre balance mellem den kultur, de har med sig – og som jeg sådan set ikke har tænkt mig at forbyde dem at have – og den danske kultur. Det vil få dem til at fungere i det danske samfund, hvis de er i kontakt med det danske samfund.

**Søren Krarup (DF):**

Forslaget løser ikke problemet, siger integrationsministeren, men hvad er problemet? Problemet er, at vi er ved at blive delt i to folk.

Kl. 14.05



Jeg kan ikke lade være med at nævne, at der netop i disse dage udkommer en bog, som er skrevet af socialdemokraten Lars Olsen. Han gør på baggrund af egne erfaringer med forholdene på Nørrebro opmærksom på, hvordan der er tale om to forskellige folk. Det er et kulturelt og befolkningsmæssigt spørgsmål, og derfor er det afgørende for løsningen af det, at man fastholder, at det ikke skal kunne lade sig gøre at samle sig i kulturelle enklaver, der vender ryggen til det land, der er og bliver landet, nemlig det danske samfund.

#### **Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Regeringen er meget opmærksom på de ghetto-problemstillinger, der findes, og derfor er der også – det går tilbage fra før valget, det går tilbage til den tidligere VK-regering – sat et arbejde i gang med at tage hånd om den problemstilling, der er i forbindelse med ghettoer. Det er mange strenge, vi skal spille på.

Jeg har også her i påsken læst det uddrag af Lars Olsens bog, som en af de landsdækkende aviser har bragt. Det er meget skræmmende, og der er ingen tvivl om, at det er en problemstilling, der skal tages hånd om. Jeg mener også, at det i meget høj grad må være skolen, som skal være med til at løse opgaven.

Der er ikke nogen tvivl om, at de problemer skal løses, og regeringen har også en ghetto-plan, hvor bl.a. en programbestyrelse arbejder på at komme med indstillinger. Men problemet bliver altså ikke løst med det forslag, som i dag er at læse i Berlingske Tidende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

#### **Spm. nr. US 14**

#### **Elsebeth Gerner Nielsen (RV):**

I Skive har vi for øjeblikket en udlændingesag, som drejer sig om, at en ung kvinde har fået lavet en røntgenundersøgelse af sine knogler i Irak, og undersøgelsen skulle efter Udlændingestyrelsens vurdering vise, at kvinden ikke er den, hun påstår at være.

Kvinden selv siger, at der må være sket en forbytning af røntgenbillederne, men det korte af det lange er, at i dag er hun i Danmark og har et barn i Danmark med sin mand, der bor i Skiveområdet. Det, hun nu ønsker, er, at hun må få

lavet en ny knogleundersøgelse, eller med andre ord: Hun beder om at få en smule retssikkerhed, for resultatet af den undersøgelse, som er lavet i Irak, får som konsekvens, at hun bliver udvist, selv om hun som sagt har sin mand og sit barn her.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Er der ikke en mulighed for at fremme retssikkerheden på området og give ikke bare denne kvinde, men også andre kvinder, der kommer i samme situation, en røntgenundersøgelse her i landet?

#### **Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Det er en meget konkret sag, som fru Elsebeth Gerner Nielsen præsenterer her, men jeg er ikke bekendt med den og heller ikke med problemstillingen i forbindelse med røntgenundersøgelser. Derfor er det eneste, jeg kan sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen på nuværende tidspunkt, at jeg meget gerne vil kigge nærmere på sagen og se, hvilke problemstillinger der er, og om der er nogle uhensigtsmæssigheder. Nærmere kan jeg ikke komme det i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

**2) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår det almene gymnasium, hf, social- og sundhedsuddannelser og andre ungdomsuddannelser samt voksenuddannelsescentre (VUC)).**

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).  
(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

#### **Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Jeg gør opmærksom på, at taletiden på dette lovforslag er op til 10 minutter.

Den første ordfører er fru Tina Nedergaard.